

บทที่ 8

สังคրามโลกครั้งที่สองและสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

หัวเรื่อง

1 เส้นทางสังคրามโลกครั้งที่ 2

1. การประกาศหิสระบำพของประเทศไทยเยอรมันนี
2. การดำเนินนโยบายของ希特เลอร์ตั้งแต่ ค.ศ. 1933-1938
3. การรวมออสเตรียเข้ากับประเทศไทยเยอรมันนี
4. บัญชาเรื่องดินแดนเชือเดтен
5. การรวมประเทศไทยเข้ากับส洛วากياเข้ากับประเทศไทยเยอรมันนี
6. การถูกความรุนแรงเหตุ
7. เยอรมันแสวงหาพื้นที่มีผล

2 สังครามโลกครั้งที่ 2

1. การรุกรานรูปแผนที่
2. รัสเซียบุกรุปแผนที่และพิณแผนที่
3. การรับด้านตะวันตกใน ค.ศ. 1940
4. อังกฤษเปิดแนวรบด้านใหม่
5. ความขัดแย้งระหว่างเยอรมัน-รัสเซีย ทำให้เกิดสังครามโลกครั้งที่ 2
6. ความพ่ายแพ่องเยอรมัน

3 ประเทศไทยเยอรมันหลังสังครามโลกครั้งที่ 2

1. ประเทศไทยเยอรมันนีภายหลังสังครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลงใหม่ๆ

2. การก้าวจัดพากน้ำซึ่และการติดตามอาชญากรสังคุรกรรมมาลงโทษ
3. ความตั้งใจของฝ่ายสัมพันธมิตรในการที่จะบูรณะและฟื้นฟูเศรษฐกิจ
4. ความยุ่งยากในการที่จะฟื้นฟูเศรษฐกิจของเยอรมัน
5. สงคุรกรรมเย็น
6. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันและสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน
7. การจัดตั้งพรรคการเมืองและการแบ่งแยกประเทศ
8. รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐเยอรมัน

สาระสำคัญ

เมื่อ อดอล์ฟ 希特เลอร์ ขึ้นเสียงอ่านใจ ประเทศไทยเยอรมันมีการปกครองระบบทอบเด็จการตามนโยบายชาตินิยม 希ตเลอร์ เรียกร้องให้ประเทศไทยต่างๆ ศึกษาและเรียนรู้ ที่อยู่ในเยอรมันนี้ ที่ถูกยกย่องและยกยิ่งตั้งแต่สังคุรกรรมโลกครั้งที่ 1 สื้นสุดลง แม้ผู้นำของประเทศไทยมาอ่านใจต่างๆ จะพยายามประนีประนอม แต่ก็ไม่มีผู้ใดสามารถหยุดยั้งความก้าวหน้าและความพยายามที่จะขยายอ่านใจของ希ตเลอร์ได้ เมื่อผู้นำของอังกฤษและฝรั่งเศสไม่สามารถต่อต้านความก้าวหน้าและการกระทำต่างๆ ของ希ตเลอร์ได้อีกต่อไป สังคุรกรรมโลกครั้งที่ 2 จึงอุบัติขึ้น และดำเนินอยู่ถึง 8 ปี จนส่งท้ายความพินาศของประเทศไทยเยอรมันเป็นครั้งที่ 2

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักศึกษาทราบถึง

1. หลักเหตุต่างๆ ที่นำไปสู่สังคุรกรรมโลกครั้งที่ 2
2. สาเหตุที่ทำให้เยอรมันแพ้สังคุรกรรม
3. ปฏิบัติการที่ของฝ่ายสัมพันธมิตรต่อเยอรมันภายหลังสังคุรกรรมโลกครั้งที่ 2
4. ความพยายามของชาวเยอรมันที่จะสร้างเศรษฐกิจและประเทศไทยของตนให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นมาใหม่

1 เส้นทางสู่สังคมโลกครั้งที่ 2

1. การประกาศอิสรภาพของประเทศไทยเยอรมนี

เมื่อ希特เลอร์เข้าบริหารประเทศไทยตามด่านแห่งนายกรัฐมนตรีแล้ว ชาพยาภานสร้างภาพจนของตนเองและของพรรคนาซึ่ว่าเป็นประเทศชาติเยอรมันเชื่อถือ 希特เลอร์ประกาศว่า เขาจะแก้ปัญหาคนงานงานในประเทศไทยให้หมดไปในเวลา 4 ปี จะให้ประชาชนเยอรมันมีการอยู่ดีกินดี ขอให้ประชาชนร่วมมือกับรัฐบาลของเขาราในการสร้างชาติและช่วยกันปราบการทุจริตต่างๆ ทางด้านต่างประเทศนั้น ชาจะสร้างประเทศไทยให้เป็นจุดศูนย์กลางของโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง วันที่ 17 พฤษภาคม ค.ศ. 1933 希特เลอร์ประกาศอิสรภาพให้กับประเทศไทยเยอรมนี เขายืนว่า เขายังไม่ต้องการที่จะก่อความยุ่งเหยิง แต่ต้องการให้ประเทศไทยเยอรมันมีรัฐบาลที่เข้มแข็ง เพื่อป้องกันการขยายตัวของลัทธิคอมมิวนิสต์ซึ่งกำลังขยายตัวเข้าครอบงำยุโรปตะวันตก เขายังไม่ต้องการที่จะเพิ่มกำลังอาวุธ เพื่อให้ประเทศไทยเยอรมนีเป็นประเทศไทยมหาอำนาจ แต่เขาจะเป็นที่จะห้องเพิ่มกำลังอาวุธเพื่อความปลอดภัยของประเทศไทยเยอรมนี และสำหรับประเทศไทยมหาอำนาจมีความจริงใจต่อประเทศไทยเยอรมนี ประเทศไทยต่างๆ ก็จะจะจัดให้มีการประชุมลดอาวุธกันใหม่ โดยจะต้องยอมยกเลิกกฎหมายข้อบังคับต่างๆ ในสนธิสัญญาวยร์ชา กระบวนการของ希特เลอร์ครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากประเทศไทยเยอรมัน และได้รับความเห็นชอบจากมุสсолินี (Benito Mussolini) นายกรัฐมนตรีของประเทศไทยอิตาลี¹

2. การดำเนินนโยบายของ希特เลอร์ตั้งแต่ ค.ศ. 1933-1938

หลังจากที่希特เลอร์ประกาศอิสรภาพให้กับประเทศไทยเยอรมนีแล้ว 希特เลอร์ก็เริ่มบทบาทที่ทรงพลังทางด้านการเมืองกับประเทศไทยต่างๆ ทันที่ วันที่ 14 ตุลาคม ค.ศ. 1933 ผู้แทนของ

¹Göbel; Op.cit., p.297.

ประเทศไทยเมื่อรวมมาได้เดินออกจากที่ประชุมในการประชุมลดอาวุธ เนื่องจากผู้แทนของประเทศไทย
เมื่อรวมมาไม่พอใจคำตอบของผู้แทนอังกฤษ ที่ไม่ออกมติการขอสิทธิในการเพิ่มกำลังอาวุธของประเทศไทย
เมื่อรวมมาอย่างอีก 4 ปี หลังจากนี้เพียง 5 วัน ผู้แทนของประเทศไทยเมื่อก้าวออกจากองค์การ
สันนิบาตชาติ เนื่องจากสันนิบาตชาติไม่ยอมรับข้อเรียกร้องของเยอรมันในการขอเพิ่มกำลัง
อาวุธ² วันที่ 27 มกราคม ค.ศ. 1934 ผู้แทนของประเทศไทยเมื่อรวมมาเข็นเสียงญ่าเป็นมิตรและไม่
รุกรานซึ่งกันและกันกับประเทศไทยอยู่แล้วตั้งแต่เวลา 10 ปี³ วันที่ 25 กรกฎาคม ค.ศ. 1934
พวกราชที่ในประเทศไทยขอสเตรีย (ซึ่งเป็นหน่วยงานใต้ดินในประเทศไทยที่ได้รับความช่วย
เหลือทางด้านการเงินและนโยบายต่างๆ โดยตรงจากพรรคนาซีในประเทศไทยเมื่อรวมมา) ได้ก่อ
การปฏิวัติที่กรุงเวียนนา แม้ว่าการปฏิวัติครั้งนี้จะกระทำไม่สำเร็จ แต่นายกรัฐมนตรีของ
ออสเตรีย เองเกลเบร็ค โดลฟุสส์ (Engelbert Dollfuß) ซึ่งเป็นผู้ต่อต้านแผนการณ์ของ
希特เลอร์ที่จะรวมประเทศไทยขอสเตรียเข้ากับประเทศไทยเมื่อรวมมา ให้ถูกพาขับปฏิวัติมาตาย แม้希特เลอร์
และรัฐบาลของประเทศไทยเมื่อรวมมาจะประกาศว่า พรรคนาซีของประเทศไทยเมื่อรวมมาไม่มีส่วนร่วมร้ายเป็น
กับการกระทำของพวกปฏิวัติ (นาซี) ในประเทศไทยขอสเตรีย แต่นักการเมืองของประเทศไทยต่างๆ ที่
มั่นใจว่าการกระทำของพวกปฏิวัติในประเทศไทยขอสเตรีย ต้องได้รับการสนับสนุนและได้รับความเห็น
ชอบจากรัฐบาลของประเทศไทยเมื่อรวมมาโดยตรงเป็นแน่ ถึงแม้ว่าไม่มีประเทศไทยได้ดำเนินการประชามติ
ประเทศไทยเมื่อรวมมาต่อเหตุการณ์นั้นแรงครั้งนี้ แต่รัฐบาลขอสเตรียก็ได้ประกาศตัดสัมพันธภาพทาง
การทูตกับประเทศไทยเมื่อรวมมา นอกจากนี้ยังทำการปิดด่านในทุกเส้นทางคมนาคมตลอดแนวพรม⁴
ถนนระหว่างประเทศไทยทั้งสอง ทำให้เกิดความตึงเครียดระหว่างประเทศไทยทั้งสองขั้น⁴ อายุรักษ์
ตาม วันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1935 ประชาชนเยอรมันต่างก็สืบเชื้อสายแคว้นชา (Saaland) ซึ่งอยู่
ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศสเป็นเวลานานถึง 15 ปี (ตั้งแต่สหภาพโลกครั้งที่หนึ่งสิ้นสุดลง)

²Ploetz; Op.cit., p.1040. Johannes Hartmann; Op.cit., p.223.

³Gobel; Op.cit.; p.279.

⁴Hartmann; Op.cit., p.224.

ได้กลับมาร่วมกับประเทศเยอรมนีอีกรั้งหนึ่ง หลังจากนี้เพียง 2 สัปดาห์ (16 มีนาคม) รัฐบาลเยอรมันประกาศไว้กฎหมายการเกณฑ์ทหารทั่วประเทศ โดยกำหนดว่าชายเยอรมันทุกคนจะต้องเป็นทหารเพื่อรับใช้ชาติ⁵ วันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 1935 希特เลอร์ได้ประกาศทางวิทยุกระจายเสียง เข้ามุ่งถึงความสงบสุขของบุรุษและเรียกร้องให้ทุกประเทศทำการลดอาวุธ⁶ วันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 1935 เช่นเดียวกันน้ำวี (Flottenabkommen พลอทเตน อัมคอมเมน) กับอังกฤษโดยที่อังกฤษยอมให้ประเทศเยอรมันมีกำลังทางน้ำวีได้ 1/3 ของอังกฤษ การเช่นเดียวกันน้ำวีระหว่างอังกฤษ-เยอรมัน สร้างความ恐怖 แม่นและความหวาดวิตกให้กับผู้รั่งเศสเป็นอย่างมาก⁷ วันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 1936 希特เลอร์ได้ประกาศและประกาศยกเลิกสนธิสัญญาล็อการ์โน (Locarno) ซึ่งรัฐบาลเยอรมันชุดก่อนๆ ได้เช่นไว้กับผู้รั่งเศส เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. 1925 ในวันเดียวกันนั้นเอง ทหารเยอรมันได้บุกเข้ายึดเขตบล็อกทหารถนนคุ้มแม่น้ำไรน์ (Rheinland)⁸ วันที่ 11 กรกฎาคม ค.ศ. 1936 รัฐบาลเยอรมันได้เช่นเดียวกันน้ำสันติภาพและพันธมิตรภาพระหว่างประเทศเยอรมัน-ออสเตรีย ซึ่งมาใหม่ เพื่อเป็นการลดความตึงเครียดทางการค้าและการเมืองระหว่างประเทศทั้งสอง ซึ่งมีประชาชนเชื้อสายเดียวกัน⁹ วันที่ 18 พฤษภาคม ค.ศ. 1936 รัฐบาลเยอรมันประกาศรับรองฐานะความเป็นรัฐบาลของนายฟรังโก (Franco Francisco) ซึ่งได้รับการสนับสนุนทางด้านอาวุจัดจาก希特เลอร์ ในการพยายามทิ้งสามารถและรัฐบาลของสเปน หลังจากนี้เพียงหนึ่งสัปดาห์

⁵Göbel; Op.cit., p.298.

⁶Ploetz; Op.cit., p.1064.

⁷Göbel; Op.cit., p.297.

⁸ Ibid., p.300.

⁹Hartmann; Op.cit., p.224.

¹⁰Göbel; Op.cit., p.304.

¹¹Ploetz; Op.cit., p.1042.

เยอรมันและญี่ปุ่นได้เขียนสัญญา เพื่อต่อต้านการขยายอำนาจของลัทธิคอมมิวนิสต์¹² ต้นปี ค.ศ. 1934 อิทเลอร์ประกาศว่า เขาไม่รับรู้สันธิสัญญาแวร์ชาบ ที่ฝ่ายสัมพันธมิตรได้มีบังคับให้รัฐบาลเยอรมันเข็นรับทราบหลังจากที่ส่งครามรอกครึ่งที่ 1 ได้ยุติลง เขาอ้างว่ารัฐบาลเยอรมัน ชุดดังกล่าวนี้เป็นพวกปิรุเยอรมันที่ชาชากติ พร้อมกันนี้อิทเลอร์ได้เรียกร้องให้ฝ่ายสัมพันธมิตรศึกคืนเดนเดนต่างๆ ของเยอรมันที่ฝ่ายสัมพันธมิตรได้แบ่งแยกและยึดครองไว้ตั้งแต่ส่งครามรอกครึ่งที่หนึ่ง ยุติลง¹³ วันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ. 1937 อิทเลอร์ได้เรียกประชุมรัฐมนตรีและนายพลทหารที่สำคัญๆ บางคน ในการประชุมครั้งนี้อิทเลอร์ได้พูดถึงแผนการฟื้นฟูชาติที่จะทำการรวมประเทศออสเตรียเข้ากับประเทศเยอรมัน และจะใช้กำลังทหารบุกเข้ายึดครองประเทศเชคโคสโตรลาเวเกีย แต่แผนการฟื้นฟูชาติของอิทเลอร์ได้รับการคัดค้านจากรัฐมนตรีต่างประเทศ พระยาแมร์ พอน นอยราทร์ (Freiherr von Neurath) และผู้บัญชาการทหารสูงสุด นายพลพระยาแมร์ พอน พริท์ (Freiherr von Fritsch) โดยบุคคลทั้งสองมีความเห็นว่า กองทัพของเยอรมันยังไม่เข้มแข็ง พอที่จะทำการฟื้นฟูชาติ ทางนี้อิทเลอร์ทรงเครื่องบุคคลทั้งสองเป็นอย่างมาก¹⁴ วันที่ 4 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1938 อิทเลอร์สั่งปลดครัชมนตรีกลาราหม นายพล พอน บลอมแบร์ก (von Blomberg) และนายพลพอนพริท์ ออกจากตำแหน่ง นายพล พอน บลอมแบร์ก ถูกปลดในข้อหาที่มีภารยาเป็นชาวยิว (ภารยาคนสุดท้ายที่เพิ่งแต่งงานกันใหม่ๆ เป็นสาวเยอรมันเชื้อสายยิว) แล้วอิทเลอร์ก็เข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีกลาราหมแทน ส่วนนายพล พอนพริท์ ถูกปลดในข้อหาเป็นพวกลักเพศ (Homosexual) พอนพริท์ ได้ทำการต่อสู้ขอความเป็นธรรมในศาลทหาร ในระหว่างที่ศาลทหารกำลังทำการไตสวนอยู่นี้ อิทเลอร์ก็รีบดำเนินการตามนโยบายรุกรานต่อไป¹⁵

¹²Hartmann; Op.cit., p.224.

¹³ Ibid.

¹⁴Browe Harry : Hitter and the rise of Nazism. Methuen Education Ltd. London 1969. p.51.

¹⁵Hartmann; Op.cit., p.225.

3. การรวมอสเตรียเข้ากับประเทศเยอรมนี

วันที่ 11 มีนาคม ค.ศ. 1938 อิตเลอร์ได้ยื่นคำขาดปีบบังคับให้นายกรัฐมนตรีของประเทศออสเตรีย คาวร์ท ชูชนิคก์ (Kurt Schuschnigg) ลาออกจากตำแหน่งแล้วให้มอบตำแหน่งนายกรัฐมนตรีออสเตรียให้แก่ เชส อินคร์วท (Sepp Inquart) ซึ่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการในคณะของชูชนิคก์ เขสเป็นผู้นำขั้นแนวหน้าคนหนึ่งของพรรคนาซีออสเตรีย วันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 1938 กองทัพมากองของประเทศเยอรมนีเดินทัพเข้าประเทศออสเตรีย โดยไม่มีการต่อต้านหรือการต่อสู้ใดๆ ในตอนเย็นวันนั้น อิตเลอร์ได้ประกาศทางวิทยุกระจายเสียงของเยอรมันว่าการรวมประเทศออสเตรียเข้าเป็นมหภาคหนึ่งของประเทศเยอรมันนี้ ถือเป็นการรวมชาติเยอรมันด้วยความสมัครใจของประชาชนทั้งสองประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องของชนชาติเยอรมันด้วยกัน อย่างไรก็ตาม วันที่ 10 เมษายน ค.ศ. 1938 อิตเลอร์ได้ประกาศให้ประชาชนน้อมอสเตรียทั่วการออกเสียงประชาชนติว่าจะยอมรับการรวมประเทศออสเตรียเข้ากับประเทศเยอรมันหรือไม่ ซึ่งประชาชนอสเตรียส่วนใหญ่ได้ยอมรับ จึงทำให้ประเทศมหาอำนาจต่างๆ ไม่สามารถประท้วงหรือเข้าทำ การแทรกแซงการณ์ได้¹⁶

4. ปัญหาเรื่องติมเดนช์อเดเทน

วันที่ 24 เมษายน ค.ศ. 1938 คอนราด เยนไวน์ (Konrad Henlein) ผู้นำของชนชาติเยอรมันซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในประเทศเช코สโลวาเกีย ได้ปลุกระดมชาวเยอรมันที่อาศัยอยู่ในแคว้นเชิงเดтен ซึ่งเป็นแคว้นที่อยู่ทางทิศเหนือของประเทศเช코สโลวาเกีย ติดกับพรมแดนประเทศเยอรมันนี ให้ทำการเรียกร้องต่อรัฐบาลของประเทศเช코สโลวาเกีย เพื่อขอสิทธิในการปกครองตนเอง การเรียกร้องของเยนไวน์ ทำให้อังกฤษและฝรั่งเศสเกรงว่าจะเกิดเหตุการณ์รุนแรงในยุโรปขึ้นมาใหม่ วันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 1938 ดาลาร์เตอร์ (Daladier

¹⁶Ploetz; Op.cit., p. 1043.

Edouard) นายกรัฐมนตรีของฝรั่งเศสจึงเดินทางไปพบกับ แฟ้มเบอร์เลน (Chamberlain Neville) นายกรัฐมนตรีของอังกฤษที่กรุงลอนดอน รัฐบุรุษหึ้งสองต่างก็เป็นพ้องต้องกันว่า เป็นส์ (Benesch Eduard) นายกรัฐมนตรีของประเทศเชคโกสโลวาเกีย ควรจะหาทางประนีประนอมกับรัฐบาลของประเทศเยอรมนี และควรพิจารณาผ่อนปรนต่อข้อเรียกร้องของเยนไคน์¹⁷ วันที่ 20 พฤษภาคม ค.ศ. 1938 กองทัพกองเยอรมันได้เคลื่อนพลมาทางพรมแดนเยอรมันที่ติดกับประเทศเชคโกสโลวาเกีย รัฐบาลของเชคโกสโลวาเกีย เกรงว่าเยอรมันจะบุกรุกประเทศของตน จึงสั่งระดมพลถึง 4,000,000 คน เมื่อ希特เลอร์ทราบข่าวนี้ เขาแสดงความไม่พอใจและประการว่า รัฐบาลเชคโกสโลวาเกียต้องการที่จะทดลองกาลังของเยอรมัน Rudy การซัดขาวางไม่ใช้แค่วันนี้อเดทานกลับมาร่วมกับประเทศเยอรมันนี้ วันที่ 30 พฤษภาคม ค.ศ. 1938 希特เลอร์ได้ประกาศให้ชาวเยอรมันทราบว่า ถึงเวลาอันสมควรแล้วที่เยอรมันจะต้องสั่งสอนเชคโกสโลวาเกีย ถ้าหากรัฐบาลของเชคโกสโลวาเกียยังตือตึงที่จะไม่ยอมมอบแควันนี้อเดทานให้กับเยอรมัน¹⁸ แฟ้มเบอร์เลน ซึ่งเกรงว่าจะเกิดความวุ่นวายขึ้นมาอีก จึงได้ตัดสินใจปินไบเพนฮิตเลอร์ที่แบร์ก-ເທສกาเดน (Berghesgaden) ในวันที่ 5 กันยายน ค.ศ. 1938 希特เลอร์ได้แจ้งให้แฟ้มเบอร์เลนทราบว่า เขาบรรดาที่จะให้ชาวเชคโกสโลวานได้ออกเสียงประชามติเพื่อกำหนดรัฐธรรมนูญของตน รองว่า จะกลับมาร่วมกับเยอรมันหรือว่าจะยังคงอยู่กับเชคโกสโลวาเกียต่อไป แฟ้มเบอร์เลน จึงแนะนำให้希特เลอร์เรียกประชุมที่เมืองมีนเช่น ในวันที่ 29 กันยายน ค.ศ. 1938 การประชุมครั้งนี้มีผู้แทนของประเทศมหาอำนาจยุโรปเท่านั้น คือแฟ้มเบอร์เลนแห่งอังกฤษ ดาลาติออร์แห่งฝรั่งเศส มุรัสสิโนแห่งอิตาลีและ希ตเลอร์ ที่ประชุมทดลองที่จะมอบแควันนี้อเดทานของเชคโกสโลวาเกียให้กับประเทศเยอรมันนี้ Rudy ที่รัฐบาลของเชคโกสโลวาเกียไม่ได้เข้าร่วมประชุมและไม่มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวกับการประชุมครั้งนี้เลย¹⁹

¹⁷Browne; Op.cit., .54-57.

¹⁸Ploetz: Op.cit., p.1044.

.¹⁹Müller Artur: **Gesprache zur Weltgeschichte II.** Goldmanns gelbe Taschenbucher. München. Band 2303. p.141.

5. การรวมประเทศเชคโกสโลวาเกียเข้ากับประเทศเยอรมัน

วันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 1938 กองทัพของเยอรมันได้เคลื่อนพลเข้ายึดแคร์วันช์อเดเทน โดยปราศจากการต่อต้านใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้ เพราะรัฐบาลของประเทศเชคโกสโลวาเกียได้รับคำจากรัฐบาลของอังกฤษว่า ถ้าหากเชคโกสโลวาเกียไม่ยอมมอบชีวิตรสเซนต์ก็จะไม่สามารถให้ความช่วยเหลือทางด้านทหารแก่เชคโกสโลวาเกียได้ ฉะนั้นเพื่อความปลอดภัยและเพื่อจะรักษาอธิบัติและติดแน่นส่วนใหญ่องประเทศเชคโกสโลวาเกียเอาไว้ รัฐบาลเชคโกสโลวาเกียควรจะมอบแคร์วันช์อเดเทนให้กับเยอรมัน²⁰ เมื่อรัฐบาลของเชคโกสโลวาเกียเห็นว่าไม่มีทางจากประเทศใดที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ตนได้ จึงต้องยอมปล่อยให้ทหารเยอรมันบุกรุ่นครอบครองแคร์วันช์อเดเทนแต่โดยดี แต่แล้วในวันที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 1939 ทหารเยอรมันได้ย้ายตราเข้ายึดครองประเทศเชคโกสโลวาเกียส่วนที่ยังเหลืออยู่ทั้งหมด²¹ อิตเลอร์ประกาศว่าแคร์วันเบอร์เมน (Böhmen) หรือรุนด์เมีย (Bohemia) และเมอร์เรน (Mähren) หรือมาร์เวีย (Moravia) อันเป็นถิ่นกำเนิดของราชวงศ์ อับสบวร์ก จะได้กลับคืนสู่จักรวรรดิเยอรมันอีกครั้งหนึ่ง เขาประกาศให้เชคโกสโลวาเกียเป็นเมืองพหุชนชาติของประเทศเยอรมัน²² การกระทำของอิตเลอร์ครั้งนี้สร้างความกังวลใจให้กับนายกรัฐมนตรีของอังกฤษเป็นอย่างมาก วันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 1939 แฟ้มเบอร์เลนได้ประกาศในรัฐสภาของอังกฤษว่า เข้ารู้สึกเป็นห่วงและหนักใจต่อสถานการณ์ของโลกในภายหน้าเป็นอย่างมาก เพราะไม่ทราบว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นอีก²³ แฟ้มเบอร์เลน

²⁰Müller : Ibid., p.141.

²¹วันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 1938 อิตเลอร์แต่งตั้งให้เยนไฮน์ เป็นผู้สำเร็จราชการแห่งแคร์วันช์อเดเทน Binder: Deutsche Geschichte des 20.

Jahrhunderts II Wilhelm Goldmanns Verlag München Band 2331. p.180.

²²Browne; Op.cit., p.58.

²³Ploetz; Op.cit., p.1047.

ปัจจุบัน นับตั้งแต่เยอรมันบุกเข้ายึดดินแดนตอนลุ่มแม่น้ำเรน (Rheinland) รวมประเทศออสเตรียและรวมแคว้นซีอเดтен เยอรมันห่างว่าเป็นการรวมชนชาติเยอรมันในดินแดนต่างๆ ให้กลับมาอยู่ร่วมกัน การกระทำของเยอรมันได้สร้างสถานการณ์ของโลกให้บูนป่วนและไม่น่าไว้วางใจ แต่การรวมเชครักสโลวาเกียเข้าเป็นดินแดนภายใต้อารักษากองเยอรมัน ทำให้หน้าประเทศต้องตั้งคิดตามขึ้นมาใหม่ว่านี่คือการสืบสุค�행จัญจิกของประเทศเยอรมันนี้ หรือว่าเป็นการเริ่มต้นการจัญจิกของโลกกันแน่²⁴

6. การคุกคามโรบoplanter

วันที่ 21 มีนาคม ค.ศ. 1939 อิตาเลอร์ได้เรียกร้องให้โรบoplanterคืนจนวนโรบoplanter (Korridor) และเมืองดานชิก (Danzig) เพื่อเป็นการแลกกันการประกันความปลอดภัยแห่งเอกราชของประเทศโรบoplanter วันที่ 22 มีนาคม ค.ศ. 1939 ประเทศลิทาโอน (Litauen) หรือลิทัวเนีย (Liturnia) จ่าท่องยอมมอบแคว้นเมเมล (Memel) ให้กับเยอรมันตามคำเรียกร้องของอิตาเลอร์ วันที่ 23 มีนาคม ประเทศรูเมเนีย (Rumania) ยอมเข็นสัญญาการท้าและการซ้ายเหลือทางเศรษฐกิจกับประเทศเยอรมันนี วันที่ 24 มีนาคม ประเทศโรบoplanterทำการระดมพลในดินแดนที่ติดกับประเทศเยอรมันนี วันที่ 26 มีนาคม ประเทศโรบoplanterท้าการระดมพลในดินแดนที่ติดกับประเทศเยอรมันนี วันที่ 26 มีนาคม ประเทศโรบoplanterบุนเดสที่จะคืนเมืองดานชิกและจนวนโรบoplanterให้กับเยอรมัน อิตาเลอร์จึงสั่งให้หนังสือพิมพ์ในประเทศเยอรมันทิพากการประคุณช่าวว่าชาวเยอรมันในประเทศโรบoplanterถูกซุ่มแหงรังแกต่างๆ นานา นอกจากนี้หนังสือพิมพ์เยอรมันยังลงช่าวบุญให้ชาวเยอรมันในประเทศโรบoplanterก่อความไม่สงบขึ้น เพื่อที่อิตาเลอร์จะได้ส่งทหารเข้าแทรกแซงทางการเมือง รายรับงว่าเพื่อรักษาชีวิตและทรัพย์สินของชาวเยอรมัน ฉะนั้นวันที่ 31 มีนาคม ค.ศ. 1939 เชมเบอร์เลน จึงเกรงว่าเยอรมันจะทำการรุนแรงต่อโรบoplanter จึงประกาศว่าอังกฤษและฝรั่งเศสร่วมที่จะให้ความช่วยเหลือแก่โรบoplanter ถ้าหากเอกราชของโรบoplanterถูกคุกคาม รัฐบาลอังกฤษและฝรั่งเศสได้ประกาศเพิ่มกำลังทหาร กองทัพที่

²⁴Binder; Op.cit., p.182.

โดยเจพาะพรั่งเศสได้ยิดเวลาทหารเกย์เป็น 2 ปี²⁵ วันที่ 14 เมษาณ ค.ศ. 1939 ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา ฟรุสเวลท์ (Franklin D. Roosevelt) ได้ส่งสาส์นถึงเอิตเลอร์ ขอร้องให้อีตเลอร์ เห็นแก่ความสงบสุขของยูโรปและขอให้อีตเลอร์สัญญาว่า เยอรมันจะไม่ทำ การคุกคามดินแดนของประเทศไทยต่างๆ ในยูโรปวีก วันที่ 28 เมษาณ ค.ศ. 1939 อีตเลอร์ได้ประกาศตอบรุสเวลท์ทางวิทยุกระจายเสียงของเยอรมันว่า เขาทราบชีงและทราบหนักถึงคำว่า เอกราชของประเทศไทย ในยูโรปและความสงบสุขของโลกเป็นอย่างดี เขายืนยันว่าเขานี้มีเห็น คุณค่าของสังคมและไม่ทราบว่า เยอรมันจะก่อสงครามเพื่อประโยชน์ใด อย่างไรก็ตาม เขายัง พอกใจที่อังกฤษแสดงบทบาทที่ไม่เป็นมิตรต่อประเทศไทยเยอรมันนี้ โดยการท่าสัญญาไมตรภาพและช่วย เหลือทางทหารกับรูปแลนด์ ฉะนั้นเพื่อเป็นการต่อต้านการกระทำของอังกฤษและรูปแลนด์ เขายัง ขอเพิกถอนข้อตกลงทางน้ำวีที่เยอรมันทำกับอังกฤษใน ค.ศ. 1935 และขอเพิกถอนสัญญาไม่ รุกรานที่เยอรมันทำไว้กับรูปแลนด์ใน ค.ศ. 1934 ท้าย²⁶

7. เยอรมันและสวีเดน

วันที่ 7 พฤษภาคม ค.ศ. 1939 เยอรมันท่าสัญญาเป็นมิตรและไม่รุกรานกับประเทศไทย เลทท์แลนด์ (Lettland) วันที่ 22 พฤษภาคม เยอรมันท่าสัญญากับอิตาลี ก่อตัวถึงการร่วมมือและ ช่วยเหลือกันทางด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังมีข้อความต่างหากที่ก่อตัวถึงการช่วยเหลือทาง ด้านทหารชีงเน่นว่า สำหรับประเทศไทยได้ประเทศไทยมีจุดของศูนย์ภูมิภาคคุกคามหรือเกิดกรณีพิพาทกับ ประเทศไทย ประเทศไทยสัญญาจะต้องให้ความช่วยเหลือทางด้านทหารทันที²⁷ วันที่ 31 พฤษภาคม ค.ศ. 1939 เยอรมันท่าสัญญาเป็นมิตรและไม่รุกรานกับประเทศไทยเดนมาร์ค (Danemark)

²⁵ Binder: Ibid., p. 185.

²⁶ Ibid., p. 186.

²⁷ Ploetz; Op.cit., p. 1048.

วันที่ 7 มิถุนายน เยอรมันทำสัญญา เป็นมิตรและไม่รุกรานกับประเทศไทย (Estland)²⁸ ระหว่างที่เยอรมันกำลังทำสัญญามิตรภาพและไม่รุกรานกับประเทศไทยต่างๆ อยู่นี้ วันที่ 3 พฤษภาคม ก.ศ. 1939 รัฐมนตรีต่างประเทศรัสเซีย สิตวิทอฟ (Maxim Litwitow) ถูกปลดออกจากตำแหน่ง โมโลโทอฟ (Wjatscheslaw Michailowit Molotow) ซึ่งได้รือว่าเป็นนักชาตินิยมรุนแรงและเป็นคนสนิทของสตาลิน ได้เข้ารับตำแหน่งแทน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา นโยบายต่างประเทศของรัสเซียได้เปลี่ยนแปลงอย่างที่ไม่เคยมีในอดีตมาก่อน วันที่ 19 สิงหาคม ก.ศ. 1939 เยอรมันและรัสเซียเขียนสัญญาร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านเศรษฐกิจ วันที่ 23 สิงหาคม ทั้งสองประเทศได้เขียนสัญญา เป็นมิตรและไม่รุกรานซึ่งกันและกัน นอกราชอาณาจักรนี้ยังมีสัญญาลับอีกฉบับหนึ่ง ซึ่งมีข้อความพอสรุปได้ว่า เยอรมันและรัสเซียจะแบ่งยูโรบตะวันออกซึ่งหมายถึงดินแดนต่างๆ ที่อยู่ระหว่างประเทศเยอรมันและรัสเซีย ให้เป็นเขตอิทธิพลของประเทศทั้งสอง²⁹ การทำสัญญาระหว่างเยอรมันและรัสเซีย ท่าความประหลาดใจให้กับประเทศไทยต่างๆ เป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เพราะเยอรมันและรัสเซียต่างก็เคยต่อต้านและร่วมตีลัทธิและการปกครองแบบเผด็จการซึ่งกันและกันอย่างรุนแรง จนไม่มีท่าทีว่าเยอรมันและรัสเซียจะกลับมาเป็นมิตรกันได้อีก อย่างไรก็ตาม การที่เยอรมันและรัสเซียเขียนสัญญา เป็นมิตรกันครั้งนี้ เพราะผู้นำของทั้งสองประเทศต่างก็มีความคิดของตนเอง ชีตเลอร์มีความคิดว่าสำหรับเยอรมันบุกไปแลนต์ อังกฤษและฝรั่งเศสจะต้องช่วยรบแลนต์เบนแน่ ฉะนั้นเขาก็จะหาทางเป็นมิตรกับรัสเซียเพื่อไม่ให้เกิดศึกสองด้าน จนกว่าเขาก็จะปราบอังกฤษและฝรั่งเศสได้เรียบร้อยแล้ว เมื่อถึงเวลานี้เขาก็จะเรียกร้องสิ่งต่างๆ จากรัสเซียได้โดยไม่ต้องเกรงกลัวประเทศไทย อีก ส่วนสตาลิน มีความเห็นว่ารัสเซียควรจะให้สิ่งเดียวกันกับเยอรมัน แต่ต้องห้ามตัวทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และการเสริมสร้างกำลังอาวุธ อีกทั้งติดแคนต่างๆ ที่เยอรมันเสนอให้ตามข้อตกลงในสัญญាលบนี้ รัสเซียจะไม่มีทางเรียกร้องได้จากอังกฤษและฝรั่งเศสเบนแน่ ในกรณีที่ต้องไปภายหน้าสำหรับเยอรมัน

²⁸Binder; Op.cit., p.1.87.

²⁹Ibid., p.195.

จะทำสังคมรุสเซีย เบอร์มันก็จะต้องเดินทัพผ่านดินแดนต่างๆ ดังกล่าวนั่น ซึ่งรุสเซียก็จะมีเวลาเตรียมตัวจัดกองทัพได้ทัน จะนั่นการเป็นมิตรกับเบอร์มันครั้งนี้ จึงนับว่ารุสเซียได้ประโยชน์จากเบอร์มันเป็นอย่างมาก³⁰

³⁰ Binder: Ibid., p. 192.

In der Nacht vom 27. zum 28.2. brennt der Reichstag, angesteckt von dem geistesschwachen Einzelgänger van der Lubbe. Die Nazis beschuldigen die kommunistische Partei der Anstiftung und verhaften ihre Führer noch in derselben Nacht.

1. การรุกรานโนร์เคนต์

วันที่ 31 สิงหาคม ค.ศ. 1939 รัฐบาลเยอรมันได้ประกาศทางวิทยุเรียกร้องให้รัฐบาลโนร์เคนต์ส่งผู้แทนที่มีอำนาจเต็ม ไปเจรจา กับรัฐบาลเยอรมันภายในเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อทดลองกันถึงปัญหาต่างๆ ในแคว้นดานซิกอร์และจำนวนโนร์เคนต์ เมื่อรัฐบาลโนร์เคนต์ทราบข่าวนี้ รัฐบาลโนร์เคนต์ได้สั่งให้เรย์เขต ลิบสกี (Josef Lipski) เอกอัครราชทูตรับรองโนร์เคนต์ประจำนครเบอร์ลิน รับติดต่อกับรัฐบาลเยอรมันทันที ลิบสกีพยายามโทรศัพท์ติดต่อกับรัฐมนตรีต่างประเทศของเยอรมัน โยอาคิม พอน ลิบเบ็นทรอฟ (Joachim von Ribbentrop) เป็นเวลาหนึ่งในบ่ายทั้ง 13.00 น. เขาจึงติดต่อกับลิบเบ็นทรอฟได้ ลิบเบ็นทรอฟได้ถามลิบสกีว่า เขาได้รับมอบหมายให้เป็นผู้แทนที่มีอำนาจเต็มของโนร์เคนต์หรือไม่ เมื่อลิบสกีตอบว่าไม่ ลิบเบ็นทรอฟก็วางแผนทันที ลิบสกีจึงรับเดินทางไปขอพบลิบเบ็นทรอฟที่กระทรวงต่างประเทศ แต่ก็ไม่ได้พบ จนกระทั่งเวลา 18.30 น. ลิบเบ็นทรอฟจึงยอมให้ลิบสกีเข้าพบได้ แต่ทุกอย่างก็สายเกินกว่าจะแก้ไขเสียแล้ว ทั้งนี้ เพราะขณะที่ลิบสกีเข้าพบลิบเบ็นทรอฟนั้น ได้เกิดการยิงกลุ่มต้านตรวจตามชายแดนต่างๆ ของเยอรมัน ทำให้ทหารเยอรมันประจำตานตรวจต่างๆ เสียชีวิตหลายคน ลิบเบ็นทรอฟจึงได้ลิบสกีกลับ ความจริงแล้วตั้งแต่เวลา 12.00 น. ของวันนั้น อิตเลอร์ได้เชิญมาสั่งให้ทหารเยอรมันบุกประเทศไทยรับรองโนร์เคนต์ในเวลาต่อๆ ไป อยู่ระหว่างนั้น ลิบสกีจึงได้เดินทางกลับไปเยอรมัน ณ วันนี้เยอรมันจึงจะเป็นต้องหาเหตุที่จะบุกรุกโนร์เคนต์ โดยการให้ทหารของเยอรมันแต่งเครื่องแบบทหารของโนร์เคนต์ แล้วทำการยิงกลุ่มต้านตรวจที่ตั้งอยู่ระหว่างชายแดนของเยอรมัน-โนร์เคนต์ ซึ่งสร้างความเสียหายทั้งทางด้านชีวิตและทรัพย์สินของเยอรมันเอง หลังจากนั้นอิตเลอร์ได้ประกาศให้ประชาชนเยอรมันทราบว่า ข้อเสนอของเขาก็จะรักษาความสงบของยูโรป ให้ถูกธรรมดายโดยกองกำลังของประเทศไทยรับรองโนร์เคนต์¹ เขาจึงจำเป็นที่จะต้องสั่งสอนโนร์เคนต์ ตั้งนั้น รุ่งอรุณของวันที่ 1 กันยายน ค.ศ.

¹Gebhardt IV/2; Op.cit., p.502.

1939 กองทัพเยอรมันทุกหน่วยได้ทำการรวมตัวประทศรุบแลนด์ เรือรบของเยอรมันได้ระดมปืนเป็นเรือเข้าสเมืองต่างๆ ของรบแลนด์ที่อยู่ติดกับทะเลบอลติก เครื่องปืนของเยอรมันเป็นจำนวนมากได้ทิ้งระเบิดตามเมืองต่างๆ ของรบแลนด์ที่อยู่ลึกเข้าไป กองทัพของเยอรมันพยายามให้การบัญชาการของ นายพลวัลเตอร์ พอน เบราริชท์ (Walter von Brauchitsch) ได้มุกทะลวงเข้าไปในประทศรุบแลนด์² อังกฤษและฝรั่งเศสได้ทำการประท่วงและเรียกร้องให้เยอรมันถอนทหารกลับ เมื่อเยอรมันไม่ปฏิบัติตาม วันที่ 3 กันยายน เวลา 11.00 น. อังกฤษจึงประกาศสงครามกับเยอรมันบ้าง³ แต่ทั้งอังกฤษและฝรั่งเศสต่างก็ไม่ได้เตรียมตัวเพื่อสงครามมาก่อน ห้องสองประทศรุบจึงไม่พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทางด้านทหารแก่รบแลนด์ ทหารของรบแลนด์จึงต้องทำการต่อต้านทหารเยอรมันโดยลำดับ เพียงสองสัปดาห์ที่ทำการสู้รบกัน ทหารรบแลนด์ซึ่งมีความสามารถทั้งทางด้านการบินและอาวุธยุทธโน้มกรณีอยกว่าทหารเยอรมัน จึงต้องถอยลับและทิ้งเมืองต่างๆ ทางด้านตะวันตกของรบแลนด์ให้อยู่ในการยึดครองของเยอรมัน ทหารของรบแลนด์ส่วนใหญ่ถูกไล่ไปทางใต้ของประทศรุบ เพื่อรอดจากการช่วยเหลือจากอังกฤษและฝรั่งเศส จึงคาดหวังกันว่าจะส่งทหารมาช่วยโดยการล่าเสียงทหารผ่านประทศรุบโรมาเนีย (Romania)

2. รุสเซียบุกรบแลนด์และรบแลนด์

และที่ทหารเยอรมันกำลังรุกศึกหน้าเข้าไปในเดินแดนของรบแลนด์อยู่นั้น วันที่ 17 กันยายน ค.ศ. 1939 ทหารรุสเซียได้มุกเข้าทางตะวันออกของประทศรุบแลนด์ โดยการอ้างว่าทหารรุสเซียจะเป็นที่จะต้องให้ความทุ่มครองแก่ชาวอูเครนและชาวรุสเซียฯ จึงเป็นเหตุส่วนน้อยที่อาชัยอยู่ในรบแลนด์⁴ เมื่อทหารเยอรมันปีดครองกรุงวาร์เชา (Warchau) หรือวอร์ซอ

²Ploetz; Op.cit., p.1127.

³Gebhardt; Op.cit., p.503.

⁴Ploetz; Op.cit., p.1128.

(Warsaw) เมืองหลวงของโปแลนด์ได้ในวันที่ 27 กันยายน ในวันรุ่งขึ้นเยอรมันและรัสเซียที่
ตกลงกันที่จะแบ่งประเทศโปแลนด์เป็นเขตยีดครองของเยอรมันและรัสเซียตามข้อตกลงสัญญาลับ⁵
วันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ. 1939 อิตาเลอร์ประกาศในรัฐสภา เยอรมันว่า เยอรมันพร้อมที่จะสงบศึกและ
เป็นมิตรกับมหาอำนาจตะวันตก วันที่ 12 ตุลาคม แฟรงเบอร์เลนประกาศในรัฐสภาอังกฤษปฏิเสธข้อ
เสนอของอิตาเลอร์⁶ ก่อนหน้านี้อังกฤษได้ส่งทหารของตนเข้าเสริมแนวรบตามชายแดนของ
ประเทศเนเธอร์แลนด์และเบลเยียมที่ติดกับประเทศเยอรมัน วันที่ 30 พฤษภาคม ค.ศ. 1939
ทหารรัสเซียได้บุกประเทศพินแลนด์ รัฐบาลพินแลนด์ได้เรียกร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศ
ต่างๆ แต่ก็ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศใดๆ เลย วันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 1940 พิน
แลนด์จึงจำเป็นต้องยอมเข็นสัญญาสงบศึกกับรัสเซียที่กรุงมอสโครว⁷

3. การรับผิดชอบวันตกใน ค.ศ. 1940

เมื่อยุทธหัตถีสามารถตกลงกันเกี่ยวกับการยึดครองประเทศโปแลนด์ได้
แล้ว เยอรมันได้ถอนกำลังรบส่วนใหญ่ของตนในประเทศโปแลนด์ไปเสริมตามพรมแดนของตนที่ติด
กับประเทศฟรنس เบลเยียมและเนเธอร์แลนด์ ทางให้ประเทศเหล่านั้นต่างก็เสริมกำลังรบ
ตามพรมแดนของตน วันที่ 9 เมษายน ค.ศ. 1940 ทหารเยอรมันได้บุกเข้ายึดครองประเทศ
เดนมาร์ก โดยที่เดนมาร์กไม่ทันได้ทำการต่อสู้⁸ ในวันเดียวกันนี้ทหารเยอรมันได้บุกเข้าประเทศ
นอร์เวย์ เพียงหนึ่งเดือนทหารเยอรมันสามารถยึดครองที่ดินของนอร์เวย์ ตั้งแต่เมืองออสโล
(Oslo) ไปจนถึงเมืองนาร์วิก (Narvik) วันที่ 10 พฤษภาคม ค.ศ. 1940 นอร์เวย์จึงเข็น
สัญญาสงบศึกกับเยอรมัน การยึดครองเดนมาร์กและนอร์เวย์ ทางให้เยอรมันได้พื้นที่ซึ่งเป็น

⁵Busch; Op.cit., p.181.

⁶Ploetz; Op.cit., p.1129.

⁷Gebhardt; Op.cit., p. 504.

⁸Ploetz; Op.cit., p.1130.

ประรอยชันต์อ กองทัพเรือของเยอรมันอย่างกว้างขวาง วันที่ 10 พฤษภาคม ค.ศ. 1940 ท่าม
เยอรมันบุกเข้าประเทศเนเธอร์แลนด์ เมืองร็อกเตอร์ดาม (Rotterdam) และบริเวณเดน
ชัก (Den Haag) ถูกยิงถล่มและถูกทิ้งระเบิดจนได้รับความเสียหายอย่างหนัก เนเธอร์แลนด์จึง
ต้องขอสงบศึกในวันที่ 14 พฤษภาคม การปราบขัยของเนเธอร์แลนด์ ทำให้เยอรมันสามารถ
บุกเบลเยียมอย่างง่ายดาย วันที่ 17 พฤษภาคม เยอรมันก็สามารถยึดเมืองบรัสเซลส์ได้ วันที่ 19
พฤษภาคม ท่ามเยอรมันบุกเข้าทางด้านเหนืออุดตของแนวป้อมปราการ ที่พรั่งเศษสร้างไว้ป้องกัน
การรุกรานของเยอรมันซึ่งมายินดี (Maginot) รุดลงมาทางใต้แล้วเข้ารุกรานฝรั่งเศส วันที่
28 พฤษภาคม เบลเยียมขอสงบศึก⁹ วันที่ 29 พฤษภาคม ค.ศ. 1940 ท่ามของอังกฤษ
และฝรั่งเศสยกท่ามเยอรมันหลักดันเข้าแคร์วัลล์แลนด์ (Flandern) ท่ามเหล่านี้หนีเข้าเมือง
ดีนเคียร์เคน (Dunkirchen) อังกฤษได้ส่งเรือมารับท่ามของตนกลับประเทศเป็นจำนวน
338,226 คน ในขณะที่ท่ามของฝ่ายสัมพันธมิตรอีก 1,200,000 คน ถูกจับเมินเฉยในวันที่ 4
มิถุนายน ค.ศ. 1940 วันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ. 1940 อิตาลีประกาศตันเป็นพันธมิตรกับเยอรมัน
เยอรมันจึงใช้ฐานทัพของอิตาลีทำการโจมตีที่มั่นสาครัญ ของอังกฤษและฝรั่งเศสในย่านทะเลเมดิ-
เตอร์เรเนียน จันได้รับความเสียหายอย่างหนัก¹⁰ ในวันเดียวกันนี้ (10 มิถุนายน) รัฐบาล
ฝรั่งเศสได้ย้ายที่ทำการจากกรุงبارีสได้ รัฐบาลของฝรั่งเศสจึงย้ายที่ทำการจากเมืองตูร์ส (Tours) วันที่ 14 มิถุนายน ท่าม
เยอรมันบุกเข้ามายึดกรุงบารีสได้ รัฐบาลของฝรั่งเศสแตกแยกออกเป็นสองพวก พากหนึ่งย้อมขา
สัญญาสงบศึกเยอรมันที่ปารีสเมียน หรือปารีคอมเมียน (Compiegne) บันรถไฟฟ้ายังเดียวกันกับที่
ผู้แทนของเยอรมันเข็นล้อัญญาสงบศึกเมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่ 1¹¹ ยินยอมให้เยอรมันยึดครอง
ดินแดนทางเหนือและด้านตะวันตกของประเทศฝรั่งเศส ส่วนรัฐบาลฝรั่งเศสยึดพวกหนึ่งย้ายที่ทำการไปยังเมืองวิชี (Vichy) ทำการต่อต้านการรุกรานของเยอรมันต่อไป อย่างไรก็ตาม วันที่

⁹Ploetz: Ibid., p. 1133.

¹⁰Busch, Op. cit., p.181.

¹¹Ploetz; Op.cit., p.1134.

6 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1940 เยอรมันได้เสนอที่จะทำสัญญาสันติภาพกับอังกฤษ แต่นายกรัฐมนตรีคนใหม่ของอังกฤษ วินส์ตัน เชอร์ชิลล์ (Winston Churchill) ซึ่งเข้ารับตำแหน่งแทน เนวิน แซมเบอร์เลน ตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม ค.ศ. 1940 ไม่สนใจข้อเสนอของเยอรมัน วันที่ 16 กุมภาพันธ์ อิตาลีริบบ์จึงตัดสินใจที่จะบุกอังกฤษ แต่ก็ได้รับการตัดสินใจจากนายทหารบางคน อย่างไรก็ตาม วันที่ 13 สิงหาคม เครื่องปืนของเยอรมันเริ่มโจมตีอังกฤษ แต่เนื่องจากอากาศในระยะนั้นไม่อ่อนวยต่อการทิ้งระเบิด เยอรมันจึงต้องใช้กองทัพเรือช่วยโจมตีอังกฤษด้วย วันที่ 27 กันยายน ค.ศ. 1940 เยอรมัน อิตาลี และฝรั่งเศสได้ลงนามในสัญญาเป็นพันธมิตรและจะช่วยกันรบ วันที่ 12 ตุลาคม เยอรมันใช้เครื่องปืนบุกถล่มอังกฤษอย่างหนัก อังกฤษทำการต่อสู้อย่างทรหดและได้ทำความเสียหายให้กับเครื่องปืนของเยอรมันอย่างมาก เช่นกัน¹²

4. อังกฤษเปิดแนวรบด้านใหม่

เนื่องจากในการรบทางอากาศระหว่างอังกฤษและเยอรมัน ต่างก็ไม่สามารถที่จะเอาชนะได้ยังเต็มขาด อังกฤษจึงเบสิยนยุทธวิธีใหม่ โดยการยกพลส่วนหนึ่งขึ้นบกที่ประเทศเชกโกสโลฟاكياและยกส่วนหนึ่งบุกเข้าลุกใส่ทหารของอิตาลีในอัฟริกา อิตาลีจึงเรียกร้องให้เยอรมันส่งกองทัพไปช่วยทางแนวรบด้านอัฟริกา วันที่ 6 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1941 กองทัพของเยอรมันภายใต้การนำของนายพล แอร์วิน รอมเมล (Erwin Rommel) ได้บุกข้ามทะเลเมดิเตอร์เรเนียนไปขึ้นบกที่ลิเบีย (Libya) ทำการสู้รบกับอังกฤษและสัมพันธมิตรของอังกฤษในทวีปอัฟริกา กองทัพของเยอรมันและฝ่ายสัมพันธมิตรผลักดันรุกผลักดันรับเป็นเวลาถึงสามปี กองทัพของเยอรมันในอัฟริกาจึงได้บรรลุภาระที่ทางทวีปที่ทางของเยอรมันและอังกฤษเริ่มเปิดแนวรบในอัฟริกาอยู่นั้น ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1941 เยอรมันสามารถขึ้นบุกอาเซอร์บัยาน (Bulgaria) ร่วมเป็นมิตรกับตนได้สำเร็จ วันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1941 เยอรมันจึงบุกเข้ายูโกสลาเวีย (Yugoslavia) และสามารถยึดยูโกสลาเวียทั้งประเทศในเวลาเพียง 12 วัน หลังจากนี้แล้วกองทัพเยอรมันที่ยึดครองยูโกสลาเวีย

¹²Ploetz : Ibid., p. 1154.

จึงแบ่งออกเป็นสองพวก พากหนึ่งบุกเข้ายึดครองบุลการ เรียกหัวประเทศ อีกพากหนึ่งบุกลงใต้ รวมตัวประเทศกรีก พิยงสามวัน กรีกเก็ยมแพ้ การที่เยอรมันส่งทหารรวมตัวยกสลาเวียและกรีก วิ่งหัวเข้ายึดครองบุลการ เรียกด้วย ทางหัวรุสเชีย ก็คิดความไม่ไว้วางใจท่าทีของ希ตเลอร์ วันที่ 13 เมษายน ค.ศ. 1941 รุสเชียจึงลงนามในสัญญาเป็นกลางกับญี่ปุ่น ทั้งนี้เพื่อรุสเชียจะได้มีเวลา เตรียมตัวต่อต้านการรุกรานของเยอรมันได้อย่างเต็มที่¹³

5. ความขัดแย้งระหว่างเยอรมัน-รุสเชีย ทางให้เกิดสังคมรัฐครั้งที่สอง

ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1940 รุสเชียได้ยึดรัฐบาลของเอสท์แลนด์ (Estland) เล็ทแลนด์ (Lettland) และลิเทาเอน (Litauen) ให้ทำการปรับบูรณาภิภัยและทบทวนนโยบายทางการเมืองของตน เพื่อร่วมอยู่ในการปกครองของสหภาพโซเวียต ในเดือนสิงหาคม ทั้ง 3 ประเทศก็ยกรุสเชียยึดครองโดยไม่มีการต่อสู้ใดๆ หลังจากนี้รุสเชียได้แจ้งให้เยอรมันทราบว่า รุสเชียสนใจดินแดนของประเทศโรมาเนีย (Romania) บุลการเรีย (Bulgaria) และตุรกี (Turkey) ซึ่งดินแดนดังกล่าวนี้เยอรมันก็กำลังหมายตากอยู่ วันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 1940 希ตเลอร์จึงใช้รัฐมนตรีต่างประเทศของเยอรมัน ริบเบนทร็อปส์ (Ribbentrops) เดินทางไปพบ รัฐมนตรีต่างประเทศของรุสเชีย โมโลโทอฟ (W.M. Molotow) ที่กรุงมอสโก แต่ทั้งสองฝ่าย ตกลงกันไม่ได้ วันที่ 18 ธันวาคม 希ตเลอร์จึงเสนอให้ทำการแบ่งดินแดนทั้งสามนี้¹⁴ งานจะทำที่ รุสเชียยังไม่ได้ตกลงใจอย่างใดอย่างหนึ่ง เยอรมันและบุลการเรียก็ได้เห็นสัญญาเป็นพันธมิตรกัน หลังจากนี้เยอรมันกับบุกเข้ายึดครองยูรอกสลาเวียและกรีก พร้อมกันนี้ก็ส่งทหารเข้าควบคุมและยึดครองบุลการเรียด้วย จึงทำให้รุสเชียไม่พอใจและระวางต่อท่าทีของเยอรมันเป็นอย่างมาก รุสเชีย จึงเริ่มพยายามป้องกันตนเองอย่างเร่งด่วน ทางด้านประเทศเยอรมันนั้น 希ตเลอร์เริ่มแผนการณ์ ขยายอำนาจและอิทธิพลของเยอรมันไปทางทิศตะวันออก ทั้งนี้เพราะการบูรณะระหว่างเยอรมันกับ

¹³Ploetz : Ibid., p. 1143.

¹⁴Ibid., p. 1142.

อังกฤษ เป็นการรบทางอากาศซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างก็ไม่สามารถเอาชนะกันได้อย่างเต็มขัด จึงทำให้希特เลอร์วิตกว่า ถ้าหากการรบระหว่างเยอรมันกับอังกฤษยืดเยื้อไปอีกสองหรือสามปี อเมริกาก็คงจะต้องช่วยอังกฤษ ทางด้านทหารและอาวุธเป็นแน่ จะนั่น希ตเลอร์จึงคิดที่จะรบและเอาชนะรัสเซียให้เสร็จในปี ค.ศ. 1941 หลังจากนั้นก็จะกลับมารบกับอังกฤษใหม่และจะเอาชนะอังกฤษให้เสร็จก่อนสิ้นปี ค.ศ. 1942¹⁵ วันที่ 22 มิถุนายน ค.ศ. 1941 เยอรมันจึงบุกเข้าโจมตีพร้อมด้วยทางด้านตะวันตกของประเทศไทยรัสเซีย โดยไม่ได้ประกาศสงคราม การทดลองใช้กระทำการครั้งนี้ นับว่าเป็นความผิดพลาดของ希ตเลอร์อย่างมาก เพราะท่าให้เยอรมันต้องเผชิญศึกในสามด้าน กองทัพของเยอรมันต้องกระจายกำลังไปทุกด้าน จึงเกิดช่องว่างและห่อนก้าลังลงมาก อีกทั้งเมื่อรัสเซียสามารถตอกลั่งและลงนามในสัญญา เป็นมิตรกับอังกฤษในวันที่ 12 กรกฎาคม ค.ศ. 1941 ศัตรูของเยอรมันก็เพิ่มจำนวนมากขึ้น วันที่ 2 สิงหาคม ค.ศ. 1941 สร้างอเมริกาให้ช่วยเหลือทางด้านอาวุธให้แก่รัสเซียและเมื่อพัฒนามิตรของเยอรมัน คือญี่ปุ่น บุกย่าวะเพล (Pearl Harbour) ของอเมริกาในวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 1941 สงครามโลกครั้งที่ 2 ก็เริ่มจุดระเบิดอย่างสมบูรณ์ วันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1941 อเมริกาและอังกฤษประกาศสงครามกับเยอรมันและอังกฤษ สงครามระหว่างเยอรมันกับประเทศไทยรัสเซีย ญี่ปุ่นจึงกล้ายเป็นสังหารโลกอย่างสมบูรณ์¹⁶

6. ความพ่ายแพ้ของเยอรมัน

ต้น ค.ศ. 1942 เยอรมันเปิดแนวรบออกเป็น 2 ทาง คือบุกเข้าทางใต้ของประเทศไทยรัสเซียทางหนึ่งและบุกเข้าทางเหนือของทวีปอีร์กิอาอีกทางหนึ่ง แนวรบทางคานรัสเซียนั้นทหารเยอรมันบุกเข้ามายิดครองพื้นที่บริเวณสูมแม่น้ำโอลกา (Volga) และบริเวณที่ออกเข้าเค卡拉ช (Kaukasus) เดือนตุลาคม ค.ศ. 1942 ท่ามกลางการเยอรมันบุกโจมตีและปิดล้อมเมือง

¹⁵Ploetz : Ibid., p.1141.

¹⁶Busch, Op.cit., p.182.

สตาลินกราด (Stalingrad เดิมชื่อ รัฐโรกราด Wolgograd) แต่ก็ไม่สามารถเข้ายึดเมือง เมื่อความหนาวยุทธ์แรงมากจึง จนพื้นดินปากคุณด้วยทิมะ เต้มายาบหมด ทหารเยอรมันขาดแคลน เสปียงอาหารและที่พักอาศัย วันที่ 31 มกราคม ค.ศ. 1943 ทหารเยอรมันที่ปิดล้อมเมือง สตาลินกราด จึงต้องยอมแพ้และถูกจับเป็นเชลยมากกว่า 90,000 คน ทหารเยอรมันที่เหลืออยู่ ในแนวรบด้านนี้ต่างก็เริ่มถอยกลับ สำหรับแนวรบทางเหนือของทวีปอฟริกา ทหารเยอรมันได้ ช่วยทหารอิตาลีในอัฟริกาธูกไส์ท่ามกลางอังกฤษ ทหารอังกฤษและอเมริกาได้ร่วมกันยกพลขึ้นบกที่ เมืองมาเร็โค (Marokko) ทำการสู้รบกับทหารเยอรมันและอิตาลี ผลัดกันธุกผลัดกันรับเป็น เวลา 1 ปีเต็มๆ สร้างความเสียหายทั้งทางด้านอาวุธและชีวิตทหารให้กันทั้งสองฝ่ายอย่างหนัก วันที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ. 1943 ทหารเยอรมันและอิตาลีประมาณ 252,000 คน ถูกจับเป็น เนลยที่เมืองทูนิส (Tunis) หลังจากนั้นเพียงสิบวันทหารเยอรมันที่ยังเหลืออยู่ในอัฟริกาก็ยอมแพ้ที่ เมืองบอน (Bone)¹⁷ วันที่ 10 กรกฎาคม ค.ศ. 1943 ทหารสัมพันธมิตรยกพลขึ้นบกที่เกาะ ซิซิลี (Sizilien) ทำการธูกไส์ท่ามกลางอิตาลี หลังจากนี้เพียงสองเดือนอิตาลี ก็ ประกาศยอมแพ้แก่ฝ่ายสัมพันธมิตร อิตาลีได้จัดตั้งรัฐบาลใหม่จึง วันที่ 18 ตุลาคม รัฐบาลใหม่ ของอิตาลี (ซึ่งได้เจรจาสงบศึกและยอมรับว่าฝ่ายสัมพันธมิตรทำสังหารม) ได้ประกาศสงบศรัมกับ เยอรมัน¹⁸ ต้น ค.ศ. 1944 กองทัพของเยอรมัน ประสบความพ่ายแพ้ทุกแนวรบ ทหาร เยอรมันเริ่มถอยกลับ ใจลับประเทศไทยเยอรมันนี้เข้ามาเรื่อยๆ วันที่ 3 มกราคม ค.ศ. 1944 ทหาร รุสเซียธูกไส์ท่ามพร้อมแผนของประเทศไทยไปแลนด์ วันที่ 6 มิถุนายน ค.ศ. 1944 ทหาร อังกฤษและอเมริกาสามารถยึดครองพื้นที่ของประเทศไทยรังเคนและเบลเยียมได้ทั้งหมด ถึง แม้จะกองทัพเยอรมันซึ่งเริ่มใช้จรวดวีหาน (V 1) และ วีส่อง (V 2) ยิงถล่มอังกฤษและ สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศไทยอังกฤษ¹⁹ แต่กองทัพเยอรมันก็ยังไม่สามารถต่อต้าน

¹⁷Hartmann; Op.cit., p.234.

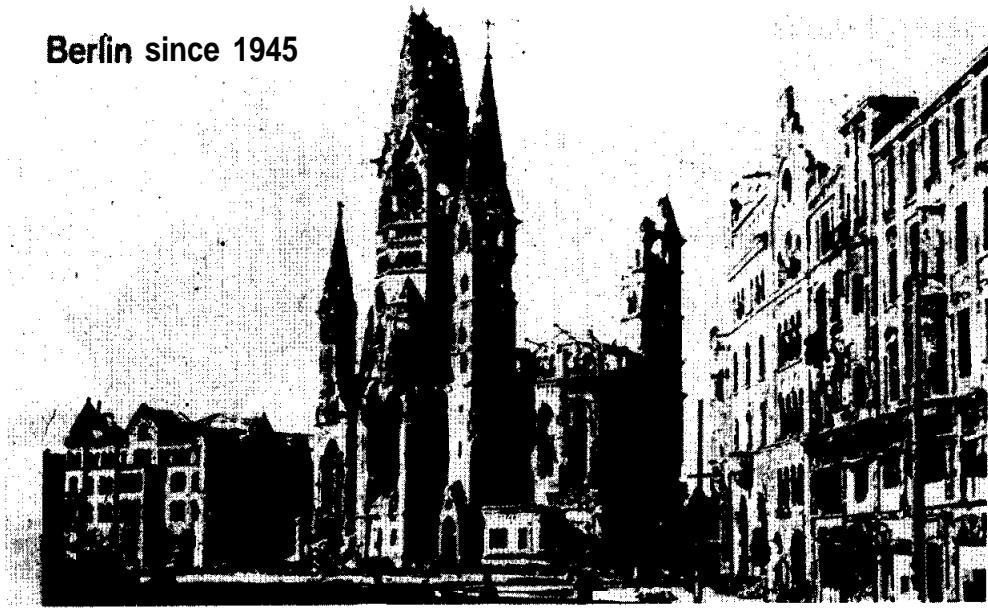
¹⁸Ploetz; Op.cit., p.1176.

¹⁹Ibid., p. 1165.

การรุกคืบหน้าของฝ่ายสัมพันธมิตรได้ ประธานเยอรมันจึงอยากระหว่างสหภาพและเยอรมัน วันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ. 1944 หันเอกสารสำคัญ กราฟ เซ็งค์ พอน สเตาฟ์เฟนแบร์ก (Klaus Graf Schenk von Stauffenberg) จึงได้รับมอบหมายจากพวกปฏิวัติได้ลอบวางระเบิดในที่ทำการของ希特เลอร์ ที่รัสเซียนเซ่น (Wolfschanze) จึงต้องอยู่ในแคร์วันปรัสเซียตะวันออก หลังจากที่ระเบิดได้ทำลายห้องปฎิชาการของ希ตเลอร์แล้ว สเตาฟ์เฟนแบร์กเชื่อมั่นว่า希特เลอร์จะต้องเสียชีวิตอย่างแน่นอน เขาจึงขึ้นเครื่องบินหารเดินทางเข้ากรุงเบอร์ลิน เพื่อร่วมกับพรรคร่วมกันที่จัดตั้งรัฐบาลใหม่ แต่เมื่อสเตาฟ์เฟนแบร์กเดินทางถึงกรุงเบอร์ลิน เขายังรู้ว่าการบัญชาติประสบความล้มเหลว สเตาฟ์เฟนแบร์กและพรรคร่วมกันของเขายังไม่สามารถยึดกรุงเบอร์ลิน ถูกจับยิงเมื่อที่หน้ากระหองกลางหมู่บ้านที่ นอกเหนือนี้ยังมีนักการเมืองและทหารอีกจำนวนมากที่ถูกสงสัยว่าได้ร่วมก่อการบัญชาติ ถูกตัวร่วงลับ (Gestapo) ของพรรคนาซีจับและถูกประหารชีวิตอีกเป็นจำนวนมาก แม้แต่นายพลเอร์วิน รอมเมล (Erwin Rommel) ก็ถูกจับในข้อหาร่วมกับพวกบัญชาติด้วย นายพลรอมเมลจึงทำการอัตโนมัติ ถึงแม้ว่า希特เลอร์จะได้รับบาดเจ็บจากการลอบวางระเบิดและการรบของทหารเยอรมันประสบความปรารถนาที่สูงแย่ แต่希特เลอร์ก็ยังไม่คิดยอมแพ้ วันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 1944 希特เลอร์สั่งเกณฑ์ทหารใหม่ โดยการเกณฑ์ประชาชนชายที่ยังเหลืออยู่ที่มีอายุตั้งแต่ 16-60 ปี ให้เป็นทหารเพื่อทำการป้องกันประเทศไทย เยอรมันรุนแรงที่สุดที่เคยมีมา แต่ก็ได้ทำการต่อสู้อย่างเข้มแข็ง เมื่อทหารฝ่ายสัมพันธมิตรบุกเข้าประเทศไทยเยอรมันนี้ การรบจากสุดท้ายจึงสร้างความเสียหายให้แก่ทรัพย์สินของเยอรมันเอง และชีวิตทหารของทั้งสองฝ่ายอย่างมาก วันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 1945 希特เลอร์ได้เข้าร่วม มุสตาฟสกี ซึ่งพยายามหลบหนีออกจากอิตาลีไปยังประเทศไทยส่วนเซอร์แอล์ ได้ถูกพวกบุนวนการได้ติดตามอิตาลีจับประหาร ทำให้希特เลอร์ทราบว่าด้วยระยะเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะหลังๆ นี้ 希ตเลอร์ได้รับการเรียกร้องจากพรรคร่วมกัน ให้สละตำแหน่งผู้นำของประเทศไทย วันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 1945 หลังจากที่希ตเลอร์ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งนายพลคาร์ล ดอนนิทซ์ (Karl Dönitz) เป็นหัวหน้ารัฐบาลชุดใหม่แล้ว เขายังทำการอัตโนมัติพร้อมกับ นางสาวเอ娃 บราน์ (Eva Braun) ในตึกบัญชาการในกรุงเบอร์ลิน วันที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ. 1945 รัฐมนตรีคลังของเยอรมัน กราฟ ชเวริน พอน ครอสซ์ (Graf Schwerin von Krosigk) ได้ประกาศตั้ง

²⁰Hartmann, Op.cit., p.238-241.

Berlin since 1945

3 ประเทศไทยในหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

1. ประเทศไทยในภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลงใหม่ๆ

วันที่ 4 พฤษภาคม ค.ศ. 1945 ผู้แทนของประเทศไทยได้ลงนามในสัญญาสันติภาพกับฝ่ายสัมพันธมิตรที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ วันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 1945 ทหารของฝ่ายสัมพันธมิตรได้ยึดครองเยอรมันภายในตัวเมืองบริหารของนายพล คาร์ล เดอนนิทซ์ (Karl Dönitz) แล้วจัดตั้ง "สภากลุ่มของฝ่ายสัมพันธมิตร" ซึ่งประกอบด้วยผู้บัญชาการทหารสูงสุดของนาวาจ 4 ประเทศ คือ สหราชอาณาจักร อเมริกา สาธารณรัฐเชิงฟ์แลนด์ เยอรมัน และฝรั่งเศส ขึ้นปกครองประเทศไทย

อังกฤษและฝรั่งเศส ขึ้นปกครองประเทศไทย

เยอรมัน ระหว่างวันที่ 17 กรกฎาคม

ถึงวันที่ 2 สิงหาคม ค.ศ. 1945 สภา

ควบคุมของฝ่ายสัมพันธมิตรได้มาประชุม

กันที่ปราสาทเชิลเซียนรอย (Schloss

Cacilienhof) ในเมืองเพ็ทส์ดาม

(Potsdam) ซึ่งเป็นเมืองเล็กๆ ตั้งอยู่

ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ติดกับกรุงเบอร์ลิน

มีแอร์ โอด ทรูแมน ประธานาธิบดีแห่ง

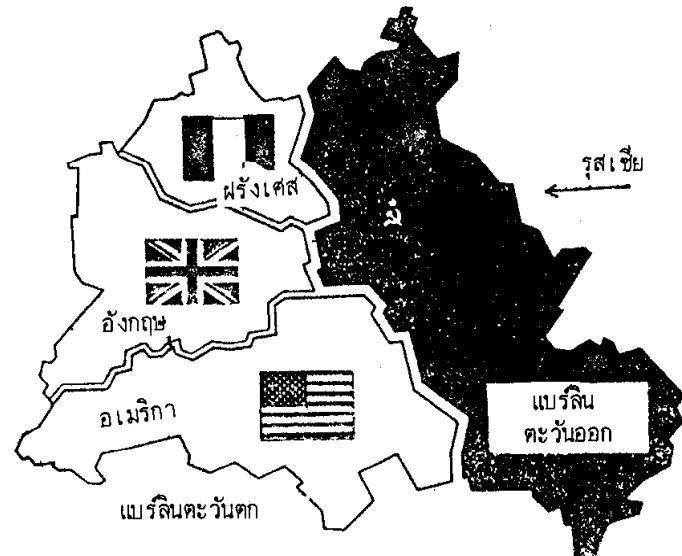
สหราชอาณาจักร จี.เอฟ. สตาลิน นายก

รัฐมนตรีแห่งสหภาพโซเวียต และ

วิลเดน เซอร์ซิล นายกรัฐมนตรีแห่งอังกฤษ พร้อมทั้งรัฐมนตรีต่างประเทศและบุคลสำคัญทางทหาร

ของประเทศไทยทั้งสามเข้าร่วมประชุมด้วย ในระหว่างการประชุมนี้ ในวันที่ 29 กรกฎาคม ค.ศ.

1945 คลีเมนท์ อาร์. แอตติล (Clement R. Attlee) ในฐานะนายกรัฐมนตรีของรัฐบาลใหม่

แห่งพรรคแรงงานของอังกฤษได้มาประชุมแทนเชอซิล¹ ที่ประชุมได้ตกลงกันพอสรุปข้อความสำคัญได้ ดังนี้

1. ติดตามอาชญากรรมสังคมและกำจัดพรรคนาซี 2. ช่วยบูรณะประเทศไทยและพื้นที่
เศรษฐกิจของประเทศไทยเยอรมนี 3. แบ่งปันที่ดินหนึ่งส่วนสี่ของเยอรมนี ให้กับประเทศไทย²
4. ที่ดินของเยอรมนีส่วนที่บังเนสืออยู่ ให้แบ่งเป็น 4 เขต อดยาให้หั้ง 4 เขตนี้อยู่ภายใต้
การปกครองของสภาพควบคุมของฝ่ายสัมพันธมิตร แม้แตกรุงแบร์ลินก็ถูกแบ่งออกเป็น 4 เขตด้วย
ประเทศไทยเยอรมนีภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองยุติลงใหม่ๆ จึงมีสภาพที่ไม่สงบเพามาก หั้งนี้ เพราะ
นอกจากจะถูกแบ่งแยก ยึดครองและปกครองโดยทหารต่างชาติแล้ว ภายในประเทศไทยเยอรมนียัง
ได้รับความเสียหายอย่างหนัก บ้านเรือนพังพินาศจนแทบจะหาบ้านที่มีสภาพดีไม่ได้ โรงงานอุตสาหกรรมถูกทำลาย เก็บหมัด ที่บังเนสือพอย่างงานได้ เสือบประมาณหนึ่งในสามของ ค.ศ. 1938 (ก่อนสงครามจะเริ่ม) แต่โรงงานที่เหลือเหล่านั้น ก็ถูกฝ่ายสัมพันธมิตรรื้อถอนและทำลายลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัสเซียได้รื้อถอนและขนาดยกลับประเทศไทยของตน จึงเป็นอันว่าชาวเยอรมันที่รอดชีวิตจากภัยสงคราม ต้องอดอยากยากแท่นและไม่มีงานทำ ชาวเยอรมันเสียชีวิตในระหว่างสงครามประมาณ 10 ล้านคน บาดเจ็บและถูกจับเป็นเชลยเป็นจำนวนมาก เชลยศึกเยอรมันถูกส่งไปทำงานในเหมืองแร่และเหมืองถ่านหินที่ประเทศไทยเบลเยียมประมาณ 30,000 คน ถูกส่งไปทำงานในฟรنسและสเปนประมาณ 1,750,000 คน และอีกหลายล้านคนถูกส่งไปทำงานในรัสเซีย ในปี ค.ศ. 1950 รัสเซียได้นำถ้อยเชลยศึกเยอรมันที่ป่วยและทุพพลภาพกลับประเทศไทยเยอรมนี เป็นจำนวนถึง 1,939,063 คน³ เต็อกฯ เยอรมันประมาณครึ่งประเทศไทยเป็นวัณโรค นอกจากนี้ยังมี

¹Ploetz, Op.cit., p.1215.

²ที่ดินทางด้านตะวันออกของประเทศไทยเยอรมนี ซึ่งเป็นที่ดินจำนวน 1/4 ของที่ดินทั้งประเทศ ให้แบ่งปันและมอบให้กับประเทศไทย⁴ เช่น รูปแผนที่ เชคโกสโลวาเกีย อังกฤษและรัสเซีย Ibid.

³ Ibid., p. 1304.

ชาวเยอรมันที่อพยพและหลบหนีจากเยอรมนีตั้งวันออก (ซึ่งอยู่ในการบกครองของรัสเซีย) มาอยู่ในเยอรมันตั้งวันตกลมากกว่า 10 ล้านคน ทำให้ประชากรในเยอรมันตั้งวันตก ซึ่งว่างงานและอดอยากอยู่แล้ว ต้องทนทุกข์ทรมานเพิ่มมากขึ้น⁴

2. การก่อสัตตพากนารีและการติดตามอาชญากรสังคามมาลงโทษ

วันที่ 8 สิงหาคม ค.ศ. 1945 ผู้แทนของประเทศไทยอาณาจักรสั่งให้ประชุมกันที่ กรุงลอนดอน เพื่อวางแผนการในการติดตามและจับอาชญากรสังคามมาลงโทษ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ยกเลิกพระราชบัญญัติที่ห้ามถ่ายที่ทำการของพระองค์และกิจกรรมต่างๆ ที่พระองค์จัดตั้งขึ้น ตลอดจนยกเลิกกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ ของพระองค์ หลังจากนี้ผู้แทนของสัมภาราจได้ตกลงให้ทำการติดตามจับกุมชนชั้นผู้นำของพระองค์และบุคคลต่างๆ ที่มีบทบาทในการร่วมก่อสังคาม เพื่อนำตัวมาสอบสวนและลงโทษ มหาอาณาจักรสั่งประเทศไทยได้จัดตั้งศาลทหารที่เมืองเนือนแบร์ก (Nürnberg) หรือนูร์เระเบอร์ก (Nuremberg)⁵ การพิจารณาคดีต่อนายทหารและบุคคลสำคัญของพระองค์จำนวน 22 คน ได้เริ่มตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 1945 จนถึงวันที่ 29 กันยายน ค.ศ. 1946 จำเลยทั้ง 22 คนนี้ ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ก่อและมีส่วนร่วมในการทำสังคาม ห้ามถ่ายสิ่งพิมพ์ ละเมิดข้อตกลงระหว่างประเทศไทยและเยอรมัน ไม่ยอมหัวใจความเชื่อและหลักการในการทำสังคาม ปฏิบัติต่อชาวยิวและพลเรือนที่ตอกย้ำในการบีดครองโดยไม่ยอมหัวใจความเชื่อและหลักการในการทำสังคาม ชาวยิวเสียชีวิตและพลเรือนที่ตอกย้ำในการบีดครองโดยไม่ยอมหัวใจความเชื่อและหลักการในการทำสังคาม จำนวนมากโดยเฉพาะชาวเยอรมันเพียงชาติเดียวก็มากกว่า 5,700,000 คน แล้ว⁶ วันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 1946 ศาลทหารของสัมภาราจได้ประกาศผลของการสอบสวนและตัดสินคดี ดังนี้

⁴Konrad Adenauer 1876-1976: Geschichte Perspektiven Verlag

Bonn Aktuell GmbH. November 1975. Germany. p.86.

⁵Ploetz; Op.cit., p.1304.

⁶Ibid., p. 1305.

2.1 ปล่อยจำเลย 3 คน คือ 1. ฟรานซ์ พอน บ่าเบน (Franz von Papen) รองนายกรัฐมนตรีของเยอรมนีจนถึง ค.ศ. 1934 เอกอัครราชทูตเยอรมันประจำรุ่งเวียดนาม ประเทศอostenstein จนถึง ค.ศ. 1939 เอกอัครราชทูตประจำรุ่งวงศ์วังカラ (Ankara) ประเทศตุรกี จนถึง ค.ศ. 1944 บ่าเบนยังคง ตนมิได้มีส่วนพัวพันกับรัฐบาลเยอรมันในการก่อสองคราม 2. ชัยาร์มาห์ ชักท์ (Hjalmar Schacht) ประธานธนาคารแห่งชาติและรัฐมนตรีกระทรวงเศรษฐกิจชีวิตและพลดออกจากตำแหน่งใน ค.ศ. 1937 เนื่องจากชักท์คิดคำนวณเพิ่มเติมในการที่จะเพิ่มอาชญากรรม 3. ฮันส์ พริตซ์เช (Hans Fritzsche) ประธานสมาคมสิ่งพิมพ์ (1939-1942) ประธานสื่อสารมวลชนแห่งชาติ (1942-1945)

2.2 ประหารชีวิตตัวยการแฉวนคอ ในวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 1945 จำนวน 12 คน คือ

1. แฮร์มันน์ เกอร์ริง (Hermann Göring) นายกเทศมนตรีแห่งแคว้นบรัสเซีย และผู้บัญชาการกองทัพอากาศแห่งชาติ เกอร์ริง ท้าอัตวินิมาตกรรม อดีตการกินยาพิษก่อนหน้าที่จะถูกนำไปประหารเพียงเล็กน้อย 2. 约阿希姆 ริบเบนทร็อป (Joachim Ribbentrop) รัฐมนตรีต่างประเทศ (1938-1945) 3. นายพล วิลไฮล์ม ไคเตล (Wilhelm Keitel) รัฐมนตรีกลาโหม 4. อร์นส์ คาลเต็นบูร์นเนอร์ (Ernst Kaltenbrunner) ผู้บัญชาการหน่วยความมั่นคงแห่งชาติ 5. อัลเฟรด โรเซนแบร์ก (Alfred Rosenberg) ปลัดกระทรวงต่างประเทศ (1933-1945) ผู้หลงใหลในปรัชญาของเยอรมันที่ถูกเยอรมันยึดครอง (1941-1945) 6. ฮันส์ แฟรงค์ (Hans Frank) ผู้สำเร็จราชการเยอรมันในโปแลนด์ (1939-1945) 7. วิลไฮล์ม ฟริก (Wilhelm Frick) รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย (1933-1943) ผู้สำเร็จราชการในแคว้นเบอห์เมน (Böhmen) และเมห์เรน (Mähren) (1943-1945) 8. จูลิอุสสไตร์เชอร์ (Julius Streicher) หัวหน้าหน่วยกาชาดศัตรูและผู้ที่ต่อต้านพรรคนาซี 9. ฟริตซ์ แซคเคล (Fritz Sauckel) อธิบดีกรมแรงงาน 10. อาร์ทาร์ เชิป-อิน夸ลด (Arthur Seiß-Inquardt) ผู้สำเร็จราชการเยอรมันในเนเรอร์แลนด์ 12. มาร์ติน บอร์มันน์ (Martin Bormann) เลขาธุการพรรคนาซีและเลขาธุการส่วนตัวของอิทเลอร์ ท่านประท้วงการพิจารณาและตัดสินคดีนี้ บอร์มันน์ยังคงหายใจ

2.3 ตัดสินจำคุกบุคลชั้นนำของพรรคนาซี 7 คน คือ

1. รูดอล์ฟ เฮส (Rodolf Heß) รองนายกรัฐมนตรี
2. วัลเตอร์ พุ๊ก (Walther Funk) รัฐมนตรีเศรษฐกิจ
3. เอริก เรเดอร์ (Erich Raeder) ผู้บัญชาการทหารเรือ หัวหน้าท่านี้ถูกตัดสินจำคุกตลอดชีวิต
4. บัลดัวร์ ชิราคช (Baldur Schirach) ผู้อำนวยการจัดตั้งยุวชนนาซี และผู้สาเร็จราชการแห่งกรุงเวียนนา
5. อัลเบอร์ต สเปียร์ (Albert Speer) ที่ปรึกษาของ希特เลอร์ ทางด้านอาชีวกรรมทั้งสองท่านี้ถูกจำคุก 20 ปี
6. กอนสแตนติน พรายแอร์ ฟอน นาอยราช (Konstantin Frhr. v. Neurath) หัวหน้าหน่วยบังกันและต่อท้านศัตรุแห่งแคว้นเบอร์เมน (Boehmen) และเมเช่น (Mähren) ถูกจำคุก 15 ปี
7. คาร์ล เดอนิทซ์ (Kar1 Dönnitz) ซึ่ง希特เลอร์แต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีคนสุดท้ายของเยอรมนี ท่อนที่เยอรมันจะถูกยึดครอง เดอนิทซ์ถูกจำคุก 10 ปี นอกจากศาลอุทธรณ์ของสี่มหาราษฎร์แล้ว ได้สั่งให้ทำการติดตามและจับกุมสมาชิกพรรคนาซีอื่นๆ ตลอดจนข้าราชการ ทหาร พ่อค้า และพลเรือนที่เคยให้ความร่วมมือกับพรรคนาซีในการร่วมก่อสองกรรม ตลอดจนข้าราชการ ทหาร พ่อค้า และพลเรือนที่เคยให้ความร่วมมือกับพรรคนาซีในการร่วมก่อสองกรรม และได้นำบุคคลทั้งๆ เหล่านี้มากกว่า 45,000 คน จึงพ้องศาล ซึ่งต่างก็ได้รับบทหนักและเบาแตกต่างกันตามความผิดที่บุคคลเหล่านี้เคยทำไว้⁷

3. ความตั้งใจของฝ่ายสัมพันธมิตรในการที่จะบูรณะและฟื้นฟูเศรษฐกิจของเยอรมันให้สามารถ

เมื่อฝ่ายสัมพันธมิตรเข้ามายึดครองประเทศเยอรมันได้แล้ว ฝ่ายสัมพันธมิตรได้ทำการยกย้ายชาวต่างประเทศ ที่ตอกด้างอยู่ในประเทศเยอรมันออกไปนั่นเป็นจำนวนมากกว่า 10 ล้านคน ให้เดินทางกลับประเทศของตน ชาวต่างชาติเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นชาวโปแลนด์ เชคและอังกฤษ ซึ่งถูกทารุณเยอรมันบีบบังคับให้ย้ายจากภูมิลำเนาเดิมของตนในระหว่างสองกรรม นอกจากนี้แล้วฝ่ายสัมพันธมิตรยังได้บลดบล้อยนัก Roth ในการเมือง เป็นจำนวนมาก ที่ถูกคุมขังและกักกันอยู่ในค่ายกักกันต่างๆ ของพรรคนาซี พร้อมกันนี้ฝ่ายสัมพันธมิตรได้ทำการปลดทหารเยอรมันและทำการรื้อถอน

⁷Gebhardt IV/2: Op.cit., pp.647-649.

โรงเรียนและสถานที่เกี่ยวกับทหารอย่างเร่งด่วน เครื่องบิน เรือรบ โรงงานอุตสาหกรรม และ อุปกรณ์ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการสงครามรวมทั้งวัสดุทางด้านเคมีภัณฑ์มิตรศัตรูยกย้ายและ ส่งกลับประเทศของตน⁸ ปีองจากฝ่ายสัมพันธมิตรได้ตกลงกันในที่ประชุมแห่งเมืองร็อกฟอร์ดамที่ จะให้เยอรมันเลิกผลิตอุตสาหกรรมหนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับอาวุธสงคราม ฝ่ายสัมพันธมิตรจึงพยายามช่วยพัฒนาทางด้านเกษตรกรรมให้กับชาวเยอรมันผลิตอุตสาหกรรมယาม สองและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตร ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ชาวเยอรมันมีการเป็นอยู่และค่า ครองชีพที่ดีพอประมาณ คือให้ชาวเยอรมันมีค่าครองชีพเท่าๆ กับประเทศต่างๆ ในยุโรป แต่ก็จะ ต้องต่างกว่าค่าครองชีพของอังกฤษและรัสเซีย⁹ นอกจากนี้แล้ว ประเทศไทยเยอรมันนี้ยังจะสามารถ จ่ายค่าปฏิกรรมสงคราม ซึ่งฝ่ายสัมพันธมิตรได้ประเมินไว้อย่างค่อนข้าง ประมาณ 270,000,000,000 ดอลลาร์ โดยจะให้ค่อยๆ จ่าย อย่างไรก็ตาม ฝ่ายสัมพันธมิตรระบุว่า ดีกว่า การที่จะหาให้แผนการณ์บูรณะประเทศไทยและพื้นที่เศรษฐกิจของเยอรมันไปบรรลุถึงผลสำเร็จได้ อาจ เป็นต้องอาศัยความช่วยเหลือและความร่วมมือจากมหาอำนาจทั้งสี่ สัมพันธมิตรจึงตกลงให้แบ่งดิน แดนของเยอรมันที่เหลืออยู่ออกเป็น 4 เขต ให้มหาอำนาจยึดครองประเทศไทยและเขต แต่ให้ การปกครองทั้ง 4 เขต อยู่ภายใต้การควบคุมของสภาคุนุมของสภาคุนุมของฝ่ายสัมพันธมิตร ซึ่งถือว่าหาก การปกครองประเทศไทยเยอรมันทั้ง 4 เขต ในรูปแบบหน่วยเศรษฐกิจเดียวกัน

4. ความยุ่งยากในการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของเยอรมัน

ตามที่อุดกลงแห่งเมืองร็อกฟอร์ดัมที่ให้เขตยึดครองทั้ง 4 เขต อยู่ภายใต้การควบคุม ของสภาคุนุมของฝ่ายสัมพันธมิตร โดยให้ทั้งสี่มหาอำนาจผลัดเบลี่ยนกันเป็นประธานสภาคุนุมราย เดือน เพื่อสะดวกแก่การปกครองและเพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเยอรมันนี้บรรลุ ผลอย่างรวดเร็ว แต่การปฏิบัติงานของสี่มหาอำนาจไม่ค่อยจะได้ผล ทั้งนี้ เพราะมหาอำนาจทั้งสี่

⁸Ploetz; Op.cit., p.1303.

⁹ Ibid.

ไม่ได้บันถือติดตามข้อตกลงในสนธิสัญญาแห่งเมืองเพทส์ดาม ที่ให้อว่าเยอรมนีเป็นหน่วยเศรษฐกิจเดียวกัน และให้บันถือติดตามเยอรมันเหมือนกัน โดยไม่คำนึงว่าจะอยู่ในเขตยึดครองของใครเนื่องจากมหานาจทั้งสิ้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันหลายเรื่อง พรั่งเศสสนใจแต่ความปลอดภัยของตนและต้องการที่จะพื้นฟูเศรษฐกิจของตนเข้ามายัง พรั่งเศสจึงพยายามที่จะรวมแคร์วันชาร์ (Saar) เข้ากับพรั่งเศส แคร์วันชาร์เป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ด้วยแร่ธาตุและถ่านหิน ซึ่งถ้าแคร์วันนี้สามารถรวมกับพรั่งเศสได้ เศรษฐกิจของพรั่งเศสก็จะเข้มแข็งขึ้นในขณะเดียวกันเศรษฐกิจของเยอรมนีก็จะอ่อนแอลง ทางด้านการปกครอง พรั่งเศสต้องการให้เยอรมนีมีการกระจายอำนาจ การปกครอง เพื่อไม่ให้การปกครองส่วนกลางของเยอรมนีเข้มแข็ง ซึ่งจะ เป็นอันตรายต่อพรั่งเศส นอกจากนี้แล้วพรั่งเศสยังต้องการให้แคร์วันไรน์ (Rhein) เป็นเขตปลดทหาร เพราะถ้าหากเยอรมนีเข้มแข็งขึ้นในภายภาคหน้า และคิดที่จะหachsกรรมกับพรั่งเศส ทหารเยอรมันจะต้องเดินทัพผ่านแคร์วันไรน์ ซึ่งพรั่งเศสก็จะมีเวลาเตรียมตัวต่อต้านเยอรมนีได้ทัน สำหรับรัสเซียนั้น รัสเซียได้รวมดินแดนทางภาคตะวันออกสุดของเยอรมนี (ปรัสเซียตะวันออก) เข้ากับประเทศรัสเซีย นอกจากนี้รัสเซียยังพยายามขยายอิทธิพลของตนเข้าไปในยุโรปตะวันตก โดยการยึดครองดินแดนส่วนใหญ่ของเยอรมัน คือเยอรมันตะวันออก ไว้ภายใต้การปกครองของตน รัสเซียได้ชน้ำยังงานอุตสาหกรรมและทรัพยากรต่างๆ ของเยอรมันที่มีประโยชน์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการทหารส่งกลับประเทศของตนเป็นจำนวนมาก ทางด้านการปกครอง รัสเซียต้องการให้เยอรมนีมีการปกครองตามรูปแบบของตน คือมีรัฐบาลกลางที่เข้มแข็งในรูปแบบของคอมมิวนิสต์ อังกฤษสนใจที่จะให้เยอรมนีอ่อนแอกลางต้านเศรษฐกิจ ทั้งนี้ เพราะสินค้าของเยอรมนีเป็นคู่แข่งที่สำคัญและเคยสร้างความทุบเทือนให้กับสินค้าของอังกฤษเป็นอย่างมาก ฉะนั้นอังกฤษจึงสนับสนุนและสนใจในการทำลายอุตสาหกรรมหนักต่างๆ ของเยอรมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับสังคม ส่วนอเมริกานั้นมีความเห็นใจในความพ่ายแพ้และความพินาศของเยอรมนี อเมริกาจึงพยายามที่จะช่วยพื้นฟูเศรษฐกิจของเยอรมนีเข้ามายัง แต่การที่จะพื้นฟูเศรษฐกิจของเยอรมันน่าจะบรรลุผลสำเร็จได้ จะเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากมหาอำนาจทั้งสี่ นอกจากนี้แล้วยังต้องได้รับความร่วมมือจากชาวเยอรมันในทุกๆ เขตด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตที่อยู่ภายใต้การยึดครองของรัสเซีย ซึ่งเป็นเขตที่มีผลิตผลทางด้านเกษตรกรรม ในขณะที่เขตที่อยู่ภายใต้การยึดครอง

ของมหาอำนาจจะตะวันตกเป็นเขตอุตสาหกรรม นี่องจากรัสเซียต้องการส่งผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อโลกทั่วไป คือในเขตเยอรมนีจะเป็นวันออกกลับประเทศของตน รัสเซียจึงพยายามก่อตัวและห้ามการแลกเปลี่ยนผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจจากเขตที่ตั้งเป็นเขตของรัสเซีย ที่ตั้งของมหาอำนาจอื่นๆ เป็นเหตุให้มหาอำนาจจะตะวันตกทั้ง ๓ ไม่พอใจรัสเซียเป็นอย่างมาก การกระทำของรัสเซียทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจในเยอรมันนีต้องประสบปัญหาและความยุ่งยาก วันที่ ๕ กรกฎาคม ค.ศ. 1947 อเมริกาจึงประกาศให้ความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจแก่เยอรมันและประเทศต่างๆ ในยุโรปตามแผนการณ์ มาเรล (Marshall) รัสเซียจึงไม่พอใจอเมริกา บัญชาและความยุ่งยากทางด้านเศรษฐกิจในเยอรมันนี้ จึงได้รุกามจนกล้ายเป็นความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างสหภาพโซเวียตและสหภาพโซเวียต ความขัดแย้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และลัทธินิยมในเยอรมันระหว่างอเมริกาและรัสเซีย ซึ่งก่อตัวตั้งแต่สังคมรากครั้งที่สองปฏิลิป ใหม่ๆ จึงเริ่มเห็นเด่นชัดและรุนแรงขึ้นจนกล้ายเป็นสังคมรากเหยื่น¹⁰

5. สังคมรากเหยื่น

ความขัดแย้งเกี่ยวกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการเมืองในเยอรมันระหว่างอเมริกาและรัสเซีย ทำให้กล้ายเป็นความตึงเครียดระหว่างมหาอำนาจตะวันตกกับรัสเซียและตอย่า แผ่กราองออกไบทั่วทุกภูมิภาคของโลก จนทำให้เกิดความหวาดกลัวว่าจะเกิดสังคมรากเหยื่นมาใหม่อีก แต่ก็ไม่มีมหาอำนาจใด กล้าพอที่จะเป็นผู้ก่อสังคมราก ความกลัวจากสถานการณ์ตึง-เครียดที่แพร่ไปทั่วโลกนี้เป็นที่รู้จักในชื่อของสังคมรากเหยื่น อย่างไรก็ตาม ความขัดแย้งต่างๆ ระหว่างอเมริกาและรัสเซีย มีผลกระทบโดยตรงอย่างมากต่อการจัดการปกครองเยอรมันนี บัญชาต่างๆ เช่น การถอนกำลังของฝ่ายสัมพันธมิตรในเยอรมันนี ห้ามผู้กรรมสังคมราก การพัฒนาเศรษฐกิจของเยอรมันนีและที่สำคัญที่สุด คือการทำสัญญาสันติภาพกับเยอรมันนี ไม่สามารถที่จะทำได้ ทั้งนี้

¹⁰Gebhardt IV/2: Op.cit., p.653.

เพรากการทำสัญญาสันติภาพกับเยอรมนี จะทำให้การยึดครองทางทหารของประเทศไทยต่างๆ ในเยอรมนีได้อยู่ติด คณารัฐบาลเยอรมันที่จะจัดตั้งขึ้น เพื่อทำการปกครองประเทศไทย มีความสำคัญต่อมหาอำนาจทั้งสี่ ที่ยึดครองเยอรมันอยู่ คือ สำนักงานรัฐบาลใหม่ของเยอรมันนีนี้จะมีภารกิจและอำนาจในการปกครองในลักษณะ มหาอำนาจที่มีลักษณะการปกครองนั้นย่อมจะมีโอกาสได้เปรียบศูนย์กลางของการขยายอิทธิพลเข้าครอบครองเยอรมัน ทั้งทางด้านการเมืองเศรษฐกิจและสังคม ฉะนั้นมหาอำนาจทั้งสี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอเมริกาและรัสเซีย ต่างก็พยายามที่จะให้รัฐบาลใหม่ของเยอรมันนีนี้มีภารกิจและอำนาจในรูปแบบของตน ในขณะที่รัสเซียพยายามเผยแพร่ระบบคอมมิวนิสต์เข้าสู่ยุโรปตะวันตก อเมริกาซึ่งเกรงว่ารัสเซียจะจัดตั้งรัฐบาลคอมมิวนิสต์เยอรมันที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของรัสเซีย เห็นอนุญาติให้ทำไว้กับโนแลนด์ อเมริกาซึ่งตัดสินใจที่จะบังคับไม่ให้ลักษณะคอมมิวนิสต์เข้ามาในเยอรมันนี อย่างน้อยที่สุดก็ในเขตที่ตนยึดครองอยู่ อเมริกาซึ่งพยายามชักชวนและหาทางช่วยให้เยอรมันนีมีภารกิจและอำนาจในระบอบประชาธิบัติที่มีการเลือกตั้งอย่างเสรี

6. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันและสาธารณรัฐประชาธิบัติเยอรมัน

วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1947 อเมริกาและอังกฤษได้ประกาศรวมเขตยึดครองของตนเข้าเป็นหน่วยเศรษฐกิจเดียวกัน แล้วช่วนรัสเซียและพรั่งเศสที่เข้าร่วมด้วย แต่รัสเซียและพรั่งเศสต่อนบปฏิเสธ วันที่ 5 กรกฎาคม ค.ศ. 1947 ยอดรัช จี มาร์เชลล์ (George C. Marshall) รัฐมนตรีต่างประเทศของอเมริกาประกาศแผนการณ์ที่จะให้ความช่วยเหลือเยอรมันและประเทศไทย ในยุโรป แผนการณ์นี้จึงได้เรียกว่า "แผนการณ์มา歇ลล์" ซึ่งเป็นแผนการณ์ที่จะต่อต้านการขยายตัวของลักษณะคอมมิวนิสต์ ไม่ให้เข้ามายึดครองยุโรปตะวันตก โดยการให้ความช่วยเหลือขั้นต้นในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย รวมทั้งประเทศไทยที่เป็นบริหารของรัสเซียด้วย จึงมีประเทศไทยที่เป็นบริหารของรัสเซียหลายประเทศ เช่น โนแลนด์ อังกฤษ เชโกสโลวاكيا ฯลฯ สนใจและความช่วยเหลือจากอเมริกา รัสเซียซึ่งเกรงว่า

ประเทศไทยรวมทั้งอาชญากรรมต่างๆ จึงไม่พอใจและได้เป็นมังคบไม่ให้ประเทศไทยต่างๆ เหล่านั้นขอความช่วยเหลือตามแผนการเมืองร้ายแฉลลส์ ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1948 รุสเซียไม่ยอมให้เข้าหน้าที่ของมหาอำนาจตะวันตก ทำใบไม้针ยีดครองอยู่ นอกจากนี้รุสเซียยังปีบเจ้าหน้าที่ของมหาอำนาจตะวันตกให้ออกจากกรุงเบอร์ลิน โดยการบิดส้อมกรุงเบอร์ลิน ซึ่งตั้งอยู่ในเขตตะวันออกที่รุสเซียยีดครองอยู่ รุสเซียตัดการคมนาคมระหว่างเยอรมันตะวันตกกับกรุงเบอร์ลินทั้งทางน้ำและทางบก ทำให้ประชาชนในกรุงเบอร์ลินประสบภัยความผุ่งยากาดแคลนทั้งอาหารและวัตถุดิบในการประกอบอาชีพ ประเทศไทยมหาอำนาจตะวันตกจึงต้องช่วยขนส่งอาหารและวัตถุดิบต่างๆ ให้กับประชาชนในกรุงเบอร์ลินทางอากาศ โครงการช่วยเหลือทางอากาศนี้เป็นที่รู้จักในชื่อของสะพานอากาศ (ลูฟท์บรู๊คเก Luftbrücke) เพื่อเด้งประชาชนในกรุงเบอร์ลินเป็นเวลาราว 15 เดือน อย่างไรก็ตาม ระหว่างที่รุสเซียทำการบิดส้อมกรุงเบอร์ลินอยู่นั้น ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1949 พระเจ้าด้วยดีดสินใจรวมดินแดนที่นิยีดครองในเยอรมันนี้เข้าไว้กับอเมริกาและอังกฤษ จึงทำให้เยอรมันแยกเป็น 2 ส่วน หรือสองประเทศไทยอย่างเป็นทางการ เยอรมันที่มหาอำนาจตะวันตกปกครอง เรียกว่าสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน (Bundesrepublik Deutschland บุนเดสรีพับลิก ด้อยส์แลนด์) ใช้อักษรย่อ BRD. ซึ่งนิยมเรียกว่าเยอรมันตะวันตก มีกรุงบอนน์ (Bonn) เป็นเมืองหลวง เยอรมันส่วนที่รุสเซียปกครองเรียกว่าสาธารณรัฐประชาธิบัติเยอรมัน (Deutsche Demokratische Republik ด้อยส์เช่ เดม็อกราทิสเช่ รีพับลิก) ใช้อักษรย่อ DDR. นิยมเรียกว่าเยอรมันตะวันออก มีกรุงเบอร์ลิน (Berlin) เป็นเมืองหลวง¹¹

7. การจัดตั้งพระคริสต์มีองและการแบ่งแยกประเทศไทย

ระหว่างที่มหาอำนาจทั้งสี่ ทำการยีดครองและเริ่มนิมความขัดแย้งเกี่ยวกับผลประโยชน์

¹¹Facts about Germany: Lexikothek Verlag GmbH, Gutersloh.

1979. p.48-50.

ต่างๆ ในเยอรมนีอยู่นั้น มหาอำนาจทั้งสี่ ได้ยินยอมให้ประชาชนเยอรมันจัดตั้งพรรคการเมืองชื่นใน ค.ศ. 1946 ซึ่งมีพรรคการเมืองตั้งชื่นเป็นจำนวนมาก แต่ก็มีเพียง 4 พรรคริบันบัวสาคัญและน่าจะกล่าวถึง คือ 1. พรรครสีประชาธิบัติ (Freiheit Demokratie Partei ไฟร์ไฮท์ เดอม็คราทิพาร์ตี้) ใช้อักษรย่อ FDP. 2. พรรคนหษาพคริสเตียนเดโมแครท (Christlich Demokratische Union คริสติกซ์ เดอม็คราทิชเช่ อูนิโอน) ซึ่งประกอบด้วยพรรครุสตี้ยนตามแคว้นต่างๆ ใช้อักษรย่อว่า CDU/CSU 3. พรรครโซเซียล เดอมแครท (Social Demokratische Partei) ใช้อักษรย่อ SPD. ในระยะแรกฯ พรรครโซเซียล เดอมแครท ได้ร่วมมือกับพวกคอมมิวนิสต์จัดตั้งพรรคนี้ขึ้นมา ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1946 สมาชิกของพรรคนี้ก็ได้แยกยกกัน พวกหัวรุนแรงซึ่งแยกตัวส่วนจัดตั้งพรรครุสต์ชื่นเป็นพรรคริบันบัวส์แลนด์ 4 (Kommunistische Partei Deutschlands คอมมิวนิสต์ทิสเซ่ พาร์ตี้ ทอยส์แลนด์) ใช้อักษรย่อว่า KPD. พรรครการเมืองต่างๆ เหล่านี้ ต่างก็ตั้งตนเป็นอิสระ แต่ก็มีประเทศไทยอาณาจักรนั้นอยู่ ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1948 เมื่อรัสเซียปิดล้อมกรุงแบร์ลินและไม่ยอมให้เจ้าหน้าที่ของมหาอำนาจตะวันตกเข้าไปในเขตที่ตนยึดครองอยู่ เยอรมันจึงถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนคือ 1. เยอรมันตะวันตกและแบร์ลินตะวันตก เรียกว่าสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันและเสรีนகร แบร์ลินส่วนสำคัญเมืองหลวงของเยอรมันตะวันตกจากกรุงแบร์ลินไบอยู่ที่เมืองบอนน์ 2. เยอรมันตะวันออกและแบร์ลินตะวันออก เรียกว่าสาธารณรัฐประชาธิบัติ (DDR) เยอรมัน มีกรุงแบร์ลินตะวันออกเป็นเมืองหลวง วันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 1948 พรรครการเมืองต่างๆ ในเยอรมันตะวันตก ซึ่งบกครองแบบเสรีประชาธิบัติ ได้จัดตั้งรัฐบาลชื่นบริหารประเทศ ส่วนเยอรมันตะวันออก ซึ่งอยู่ภายใต้การยึดครองของรัสเซีย รัสเซียได้ยอมให้ชาวเยอรมันในเยอรมันตะวันออกจัดตั้งรัฐบาลชื่นบกครองประเทศ เช่นกัน แต่ให้บกครองในระบบคอมมิวนิสต์แบบรัสเซียซึ่งเรียกว่า "ประชาธิบัติของประชาชน" คือมีพรรครการเมืองเพียงพรรคเดียว เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของรัสเซีย พรรครการเมืองนี้ชื่อ โซzialistische Einheitspartei Deutschlands (Sozialistische Einheitspartei Deutschlands) ใช้อักษรย่อว่า SED. ทางด้านเยอรมันตะวันตก ซึ่งบกครองในระบบเสรีประชาธิบัติ มีพรรครการเมืองเป็นจำนวนมากและยอมให้มีพรรครุสต์ชื่นอยู่ การจัดตั้งรัฐบาลชื่นบริหารประเทศ ได้จัดทำตามขั้นตอนดังนี้คือ

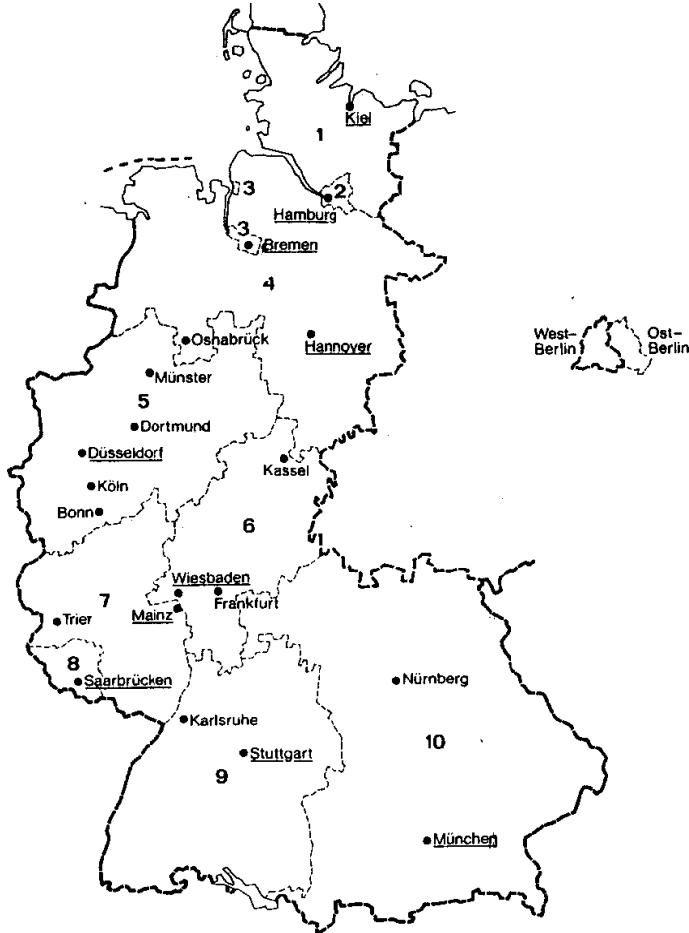
ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการรัฐสภา ซึ่งประกอบด้วยบุคคลสำคัญ 65 นาย โดยเลือกมาจากผู้แทนสภาท้องถิ่นของสหพันธ์สาธารณรัฐทั้ง 10 มณฑล และผู้แทนจากเสรีนครเบอร์ลิน คณะกรรมการการรัฐสภาชุดนี้ได้มาประชุมกันที่กรุงบอนน์ เพื่อร่างรัฐธรรมนูญของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันโดยมี ดร.คอนราด อเดเนาเออร์ (Konrad Adenauer) ซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุมากที่สุด เป็นประธานของที่ประชุม รัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ซึ่งมักจะนิยมเรียกว่า รัฐธรรมนูญแห่งกรุงบอนน์ ร่างเสร็จและประกาศใช้เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 1949¹²

8. รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐเยอรมัน

รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐเยอรมัน มีข้อความสำคัญคือ ให้เยอรมันนีตะวันตกมีรัฐเรียกว่า สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ซึ่งประกอบด้วย 10 มณฑลและอีกหนึ่งเสรีนกร (กรุงเบอร์ลินตะวันตก) มีสภานิติบัญญัติสองสภา สภาสูงเรียกว่าบุนเดสรัฐ (Bundesrat) สมาชิกของสภานี้ตัดสินใจจากผู้แทนของสภาท้องถิ่น 10 มณฑลและเสรีนกรเบอร์ลิน สภาล่างเรียกว่าบุนเดสทั格 (Bundestag) สมาชิกของสภานี้เลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนต่อผู้แทนราษฎร เมื่อสมาชิกของทั้งสองสภามาประชุมร่วมกัน ก็จะเรียกว่าบุนเดสเพอร์ชามสุง (Bundesversammlung) หรือรัฐสภา ประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ ประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งของสมาชิกรัฐสภา ดำรงตำแหน่งได้เพียง 2 สมัย สมัยละ 5 ปี¹³ นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บริหารประเทศและรับผิดชอบโดยตรงต่อสภาล่าง นายกรัฐมนตรีอยู่ในตำแหน่งกี่สมัยก็ได้ สมัยหนึ่งๆ เป็นเวลา 4 ปี นายกรัฐมนตรีมาจากการแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบร่วมกันของประธานาธิบดีและสมาชิกรัฐสภา

¹²Facts about Germany : Ibid., p. 49

¹³Busch; Op.cit., p.217.

Die Länder der Bundesrepublik Deutschland und Westberlin

1 Schleswig-Holstein, 2 Hamburg, 3 Bremen, 4 Niedersachsen, 5 Nordrhein-Westfalen, 6 Hessen, 7 Rheinland-Pfalz, 8 Saarland, 9 Baden-Württemberg, 10 Bayern

ของสหพันธ์สาธารณรัฐ¹⁴ วันที่ 14 สิงหาคม ค.ศ. 1949 ประชาชนชาย หญิง ที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีบริบูรณ์ ได้ทำการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันเป็นครั้งแรก พรรครส生怕คริสเตียนเดโมแครท ได้คะแนนเสียงมากที่สุด 139 เสียง พรรครอชเชียลเดโมแครท ได้ 131 เสียง พรรครีประชาธิบัติ ได้ 52 เสียง พรรคอนุรักษ์นิสต์ ได้ 50 เสียง นอกจากนี้ยังมีผู้แทนจากพรรคลีกฯ อีก 7 ได้รับเลือกเข้าสู่สภาด้วย วันที่ 7 กันยายน

¹⁴นายกรัฐมนตรี ไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกของรัฐสภา แต่จะเป็นที่จะต้องได้รับความเห็นชอบทั้งจากประธานาธิบดีและจากเสียงข้างมากของสมาชิกรัฐสภา Gebhardt IV/2; Op.cit., p. 765.

ค.ศ. 1949 พວກผู้แทนสภาร่าง ได้มาระบุกันที่กรุงมอนน์ เพื่อทำการสถาปนาและทำการเลือกผู้แทนของสภาร่างถี่น เพื่อเป็นตัวแทนของสภาร่าง ตามจำนวนที่แต่ละท้องถิ่นจะมีสิทธิส่งไปเป็นผู้แทนของสภาร่าง วันที่ 12 กันยายน ค.ศ. 1949 ผู้แทนหั้งสองสภาร่างได้มาระบุร่วมกันทั่วราชสภาร แล้วได้ทำการเลือก ดร. เซอร์ดอร์ ไฮอยส์ (Dr. Theodor Heuss) นักหนังสือพิมพ์ที่มีสัดพระคราธีเป็นประธานาธิบดี ให้เป็นประธานาธิบดีคุณแรกของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน วันที่ 15 กันยายน ค.ศ. 1949 ดร. เซอร์ดอร์ ไฮอยส์ ได้เสนอชื่อ ดร. คอนราด อเดเนาเออร์ ให้เข้าคารองตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และ เมื่อสมาชิกของรัฐสภายอมรับข้อเสนอี้ด้วยคะแนนเสียงมาก คอนราด อเดเนาเออร์ จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีคุณแรกของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน 15

¹⁵ Gebhardt IV/2: Ibid., p. 778.

เมื่อชีตเลอร์สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ภายในประเทศไทยได้สำเร็จแล้ว เขาจึงเริ่มนโยบายที่แข็งกร้าวทางด้านต่างประเทศทันที เขาระบุไม่ยอมรับสันนิษฐานต่างๆ ที่รัฐบาลเยอรมันชุดก่อนๆ ได้ทำไว้กับนานาประเทศ นอกจากนี้ชีตเลอร์ยังเรียกร้องให้ประเทศไทยต่างๆ ศึกษาแผนของเยอรมันที่ถูกยกย่องรองไบหลังสังคมนิยมครั้งที่หนึ่ง เขาระบุว่าจะพัฒนาการเมืองและเศรษฐกิจ อย่างไรก็ได้ เพื่อให้นานาประเทศเห็นว่าเยอรมันไม่ปราณีทางการเมืองสังคม ชีตเลอร์จึงหาสัญญาเป็นมิตรกับประเทศไทยเพื่อบรรลุการกระทำของชีตเลอร์ท่าให้แก่การเมืองหลายประเทศ ต้องยุ่งยากใจเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เพราะขณะนั้นประเทศไทยต่างๆ ในยุโรป ก้าวสูงในด้านเศรษฐกิจ และเกิดความคุ้นเคยกับภาษาไทยในประเทศไทยของตน นักการเมืองของประเทศไทยต่างๆ จึงหาทางประนีประนอมและผ่อนปรนตามข้อเรียกร้องของชีตเลอร์ตลอดเวลา ทำให้ชีตเลอร์ถือโอกาสเรียกร้องและดำเนินนโยบายรุกรานเพื่อขึ้นมาจำนวนมาก จนกระทั่งเมื่อยุโรปบูรณาการแลนด์ ยุโรปจึงต้องเผชิญกับสังคมนิยมครั้งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ในระยะแรกๆ ของสังคมนิยม เยอรมันสามารถยึดครองดินแดนของประเทศไทยต่างๆ เป็นจำนวนมาก แต่เมื่อยุโรปบูรณาการเข้ากับรัสเซีย ทำให้เยอรมันต้องเปิดแนวavarage ให้กับชาติที่ฝ่ายสัมพันธมิตรได้รับความช่วยเหลือจากสหราชอาณาจักรและ 미국 และจากประเทศไทยต่างๆ ทั่วโลก เมื่อชีตเลอร์เห็นว่าประเทศไทยเยอรมันไม่สามารถที่จะชนะสังคมนิยมได้ เขายังคงอัดวิบากกรรม ทิ้งช้าเยอรมันทั้งหมดให้ต่อสู้ตามยถากรรม

เมื่อสังคมนิยมครั้งที่ 2 ยุติลงใหม่ๆ ประเทศไทยฝ่ายสัมพันธมิตรได้จัดตั้งสภากาบดูมุของฝ่ายสัมพันธมิตรที่นครเบร์ลิน เพื่อทำการบกพร่องและจัดการทั้งทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจของเยอรมันนี้ แต่เมื่อจากฝ่ายสัมพันธมิตรเกิดขัดแย้งกันทั้งทางด้านการเมือง ผลกระทบและลักษณะการบกพร่อง ทำให้ฝ่ายสัมพันธมิตรเกิดความระวางซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ระหว่างสหรัฐอเมริกาและรัสเซีย ประเทศไทยอยากรู้ว่าทั้งสองจังหวัดทางที่จะเข้ามายังประเทศฯ เยอร์มัน มหาอำนาจทั้งสองฝ่ายผู้นำและชาติที่เกี่ยวข้อง เยอร์มันในดินแดนที่ตนเป็นครองอยู่ พร้อมกันนี้ก็เป็นบังคับให้ประชาชนเยอร์มันนิยมระบบการปกครองตามแบบฉบับของตน ทางที่ประเทศไทย เยอร์มนี้ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนหรือสองประเทศไทย คือสหพันธ์รัฐเยอร์มันหรือเยอร์มันตะวันตก ปกครองในระบบเสรีประชาธิบัติ และสาธารณรัฐประชาธิบัติเยอร์มันหรือเยอร์มันตะวันออก กองปกครองในระบบคอมมิวนิสต์ ความขัดแย้งระหว่างสหรัฐอเมริกาและรัสเซีย ทำให้เกิดความตึงเครียดระหว่างเยอร์มันทั้งสอง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง ซึ่งเป็นที่รู้จักในรูปของสงครามเย็นและลุกโกรนไปทั่วทุกภูมิภาคของโลก

คำถามทบทวน

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่มีผู้ประเมินว่า เยอร์มนี้เป็นประเทศไทยที่สร้างสถานการณ์ที่นำไปสู่สงครามโลกครั้งที่ 2 ให้เห็นผลประกอบคำต่อของท่าน
2. เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลงแล้ว ประเทศไทยสัมพันธมิตรได้ปฏิบัติต่อประเทศไทยเยอร์มนือย่างไร
3. ทำไมการยึดครองประเทศไทยเยอร์มนี้ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงทำให้เกิดความขัดแย้ง (สงครามเย็น) ระหว่างมหาอำนาจฝ่ายตะวันตกและมหาอำนาจฝ่ายตะวันออก